

PRVA KNJIGA SAMUILOVA

KOJA SE ZOVE I PRVA KNJIGA O CAREVIMA

GLAVA 1

Bija{e jedan ~ovjek iz Ramatajim-Sofima, iz gore Jefremove, kojemu ime bje{e Elkana sin Jeroama, sina Eliva, sina Tova, sina Sufova, Efrajanin.

1:2 I ima{e dvije `ene, jednoj bje{e ime Ana a drugoj Fenina; i Fenina ima{e djece, a Ana nema{e djece.

1:3 I i|a{e taj ~ovjek svake godine iz svojega grada da se pokloni i prinese `rtvu Gospodu nad vojskama u Silom; a ondje bijahu dva sina Ilijeva, Ofnije i Fines, sve{tenici Gospodnji.

1:4 I jedan dan kad Elkana prinese `rtvu, dade Fenini `eni svojoj i svijem sinovima njezinijem i k}erima njezinijem po dio;

1:5 Ani pak dade dva dijela, jer ljublja{e Anu, a njoj Gospod bje{e zatvorio matericu.

1:6 I protivnica je njezina vrlo cvijelja{e prkose}i joj {to joj Gospod bje{e zatvorio matericu.

1:7 Tako ~inja{e Elkana svake godine, i Ana ho|a{e u dom Gospodnji, a ona je cvijelja{e, te plaka{e i ne je|a{e.

1:8 A Elkana mu` njezin re~e joj jednom: Ana, za{to pla~e{? i za{to ne jede{? i za{to je srce tvoje neveselo? Nijesam li ti ja bolji nego deset sinova?

1:9 A Ana usta, po{to jedo{e i pi{e u Silomu; a Ilije sve{tenik sje|a{e na stolici na pragu doma Gospodnjega.

1:10 I ona tu`na u srcu pomoli se Gospodu pla~u}i mnogo.

1:11 I zavjetova se govore}i: Gospode nad vojskama! ako pogleda{ na muku slu{kinje svoje, i

opomene{ me se, i ne zaboravi{ slu{kinje svoje, nego da{ slu{kinji svojoj mu{ko ~edo, ja }u ga dati Gospodu dokle je god `iv, i britva ne}e prije}i preko glave njegove.

1:12 I kad se ona dugo molja{e pred Gospodom, Ilije motra{e na usta njezina.

1:13 Ali Ana govora{e u srcu svojem, usta joj se samo micahu a glas joj se ne ~uja{e; stoga Ilije pomisli da je pijana.

1:14 Pa joj re~e Ilije: dokle }e{ biti pijana? otrijezni se od vina svojega.

1:15 Ali Ana odgovori i re~e: nijesam pijana, gospodaru, nego sam `ena tu`na u srcu; nijesam pila vina ni silovita pi}a; nego izlijevam du{u svoju pred Gospodom.

1:16 Nemoj jedna~iti slu{kinje svoje s nevaljalom `enom; jer sam od velike tuge i `alosti svoje govorila dosad.

1:17 Tada odgovori Ilije i re~e: idi s mirom; a Bog Izrailjev da ti ispuni molbu, za{to si ga molila.

1:18 A ona re~e: neka na|e slu{kinja tvoja milost pred tobom! Tada otide `ena svojim putem, i jede, i lice joj ne bje{e vi{e kao prije.

1:19 I sjutradan urani{e, i pokloni{e se Gospodu, i vrati{e se i do|o{e ku}i svojoj u Ramat. I Elkana pozna Anu `enu svoju, i Gospod se opomenu nje.

1:20 I kad bi vrijeme po{to Ana zatrudnje rodi sina, i nadje mu ime Samuilo, jer, re~e, isprosih ga u Gospoda.

1:21 Potom po|e onaj ~ovjek Elkana sa svijem domom svojim da prinese Gospodu godi{nju `rtvu i zavjet svoj.

1:22 Ali Ana ne po|e, jer re~e mu`u svojemu: dokle odojim dijete, onda }u ga odvesti da izide pred Gospoda i ostane ondje do vijeka.

1:23 I re~e joj Elkana mu`njezin: ~ini kako ti drago; ostani dokle god ne odoji{; samo da ho}e Gospod ispuniti rije~ svoju. I tako `ena osta; i do-ja{e sina svojega dokle ga ne odoji.

1:24 A kad ga odoji, odvede ga sa sobom uzev{i tri teleta i efu bra{na i mijeh vina, i uvede ga u dom Gospodnji u Silomu; a dijete bija{e jo{ malo.

1:25 I zakla{e tele i dovedo{e dete k Iliju.

1:26 I ona re~e: ~uj Gospodaru, kako je `iva du-}a tvoja, gospodaru, ja sam ona `ena koja je stajala ovdje kod tebe mole}i se Gospodu.

1:27 Molih se za ovo dijete, i ispuni mi Gospod molbu moju, za{to sam ga molila.

1:28 Zato i ja dajem njega Gospodu, dokle je god `iv, da je dat Gospodu. I pokloni{e se ondje Gospodu.

GLAVA 2

I Ana se pomoli i re~e: razveseli se srce moje u Gospodu; podi`e se rog moj u Gospodu; otvori{e se usta moja na neprijatelje moje, jer sam rado-sna radi spasenja tvojega.

2:2 Nema svetoga kao {to je Gospod; jer nema drugoga osim tebe; i nema stijene kao {to je Bog na{.

2:3 Ne govorite vi{e ponosito, i neka ne izlaze iz usta va{i}h rije~i ohole; jer je Gospod Bog koji sve zna, i on ude{ava namjere.

2:4 Luk junacima slomi se, i iznemogli opasa{e se snagom.

2:5 Koji bijahu siti, naimaju se za hljeb; a koji bijahu gladni, nijesu vi{e; i nerotkinja rodi sedmo-ro, a koja ima{e djece, iznemo`e.

2:6 Gospod ubija, i o`ivljuje; spu{ta u grob, i izvla~i.

2:7 Gospod siroma{i, i bogati; poni`uje, i uzvi-}uje.

2:8 Siromaha podi`e iz praha, i iz bunji{ta uzvi-}uje ubogoga da ga posadi s knezovima, i daje im

da naslijede prijesto slave; jer su Gospodnji temelji zemaljski, i na njima je osnovao vasiljenu.

2:9 Sa-uva}e noge milijeh svojih, a bezbo`nici }e umuknuti u mraku; jer svojom snagom ne}e ~o-vjek nadja~ati.

2:10 Koji se suprote Gospodu, satr}e se; na njih }e zagrmjeti s neba; Gospod }e suditi krajevima zemaljskim, i da}e snagu caru svojemu, i uzvisi}e rog pomazaniku svojemu.

2:11 Potom otide Elkana u Ramat ku}i svojoj, a dijete slu`a{e Gospodu pred Ilijem sve{tenikom.

2:12 A sinovi Ilijevi bijahu nevaljali, i ne znadi-jahu za Gospoda.

2:13 Jer u tijeh sve{tenika bje{e obi~aj prema narodu: kad ko prino{a{e `rtvu, dola`a{e momak sve{tenikov dok se kuha{e meso s vilju{kama tro-krakim u ruci,

2:14 I zabada{e u sud, ili u kotao, ili u tavu, ili u lonac, i {to se god nabode na vilju{ke uzima{e sve-}tenik. Tako ~injahu svemu Izrailju koji dola`a{e u Silom.

2:15 Tako i prije nego bi zapalili salo, do{ao bi momak sve{tenikov, te bi rekao ~ovjeku koji pri-no{a{e `rtvu: daj meso da ispe~em sve{teniku, jer ti ne}u primiti mesa kuhana, nego sirovo.

2:16 Ako bi mu tada ~ovjek odgovorio: neka se prvo zapali salo, pa onda uzmi {to ti god du{a `eli; on bi rekao: ne, nego daj sada, ako li ne da{, uze}u silom.

2:17 I grijeh onijeh mladi}a bija{e vrlo velik pred Gospodom, jer ljudi ne marahu za prinos Go-spodnji.

2:18 A Samuilo slu`a{e pred Gospodom jo{ di-jete u ople}ku lanenom.

2:19 A mati mu na~ini mali pla{t i donese mu, i tako ~inja{e svake godine dolaze}i s mu`em svo-jim da prinese `rtvu godi{nju.

2:20 A Ilije blagoslovi Elkanu i `enu njegovu govore}i: Gospod da ti da poroda od te `ene za ovoga kojega je dala Gospodu! I otido{e u svoje mjesto.

2:21 I Gospod pohodi Anu, i ona zatrudnje i rodi tri sina i dvije k}eri. A dijete Samuilo rastija{e pred Gospodom.

2:22 A Ilije bija{e vrlo star, i ~u sve {to ~injahu sinovi njegovi svemu Izrailju, i kako spavahu sa `enama koje dola`ahu gomilama na vrata {atora od sastanka.

2:23 I govora{e im: za{to to radite? jer ~ujem zle rije~i o vama od svega naroda.

2:24 Nemojte, djeco moja; jer nije dobro {to ~ujem; otpa|ujete narod Gospodnji.

2:25 Kad ~ovjek zgrije{i ~ovjeku, sudi}e mu sudija; ali kad ko zgrije{i Gospodu, ko }e moliti za nj? Ali ne poslu{a{e oca svojega, jer Gospod }a{e da ih ubije.

2:26 A dijete Samuilo rastija{e i bija{e mio Gospodu i ljudima.

2:27 Tada do|e ~ovjek Bo`ji k Iliju, i re~e mu: ovako veli Gospod: ne javih li se domu oca tvoje-ga, kad bijahu u Misiru u ku}i Faraonovoj?

2:28 I izabrah ga izme|u svih plemena Izrai-ljevijeh sebi za sve{tenika da prinosi `rtve na oltaru mojem i da kadi kadom i nosi ople}ak preda mnom, i dadoh domu oca tvoje-ga sve `rtve ognje-ne sinova Izrailjevijeh?

2:29 Za{to gazite `rtvu moju i prinos moj, koje sam zapovjedio da se prinose u {atoru? i pazi{ si-nove svoje ve}ma nego mene, da se gojite prvina-ma svih prinosa Izrailja naroda mojega?

2:30 Zato Gospod Bog Izrailjev ka`e: rekao sam doista: dom tvoj i dom oca tvoje-ga slu`i}e preda mnom do vijeka; ali ka`e Gospod: ne}e biti tako, jer one }u po{tovati koji mene po{tuju, a koji mene preziru, bi}e prezreni.

2:31 Gle, idu dani kad }u odsje}i tebi ruku i ru-ku domu oca tvoje-ga, da ne bude starca u domu tvojem.

2:32 I vidje}e{ nevolju u {atoru mjesto svega dobra {to je Gospod ~inio Izrailju; ne}e biti starca u domu tvojem do vijeka.

2:33 A koga od tvojih ne istrijebim ispred oltara svojega, onaj }e ostati da ti ~ile o~i i da ti se cvijeli

du{a; i sav podmladak doma tvoje-ga umira}e u na-jboljim godinama.

2:34 I ovo da ti je znak {to }e do}i na oba sina tvoja, na Ofnija i Finesa: u jedan dan poginu}e obojica.

2:35 A sebi }u podignuti sve{tenika vjerna, on }e raditi po srcu mojemu i po du{i mojoj; i sazida-}u mu tvrd dom, i on }e hoditi pred pomazanikom mojim vazda.

2:36 I ko ostane od doma tvoje-ga, do}i }e da mu se pokloni za srebrn novac i za komad hljeba, i go-vori}e: primi me u kaku slu`bu sve{teni-ku da imam komad hljeba.

GLAVA 3

A dijete Samuilo slu`a{e Gospodu pred Ilijem; i rije~ Gospodnja bje{e rijetka u ono vrijeme, i ne javljahu se utvare.

3:2 Jednom u to vrijeme Ilije le`a{e na svom mjestu; a o~i mu po~injahu tamnjati te ne moga{e vidjeti;

3:3 I Samuilo le`a{e u domu Gospodnjem gdje bija{e kov~eg Bo`iji, i `i{ci Gospodnji jo{ ne bjehu poga{eni.

3:4 I viknu Gospod Samuila, a on re~e: evo me.

3:5 I pritr~a k Iliju, i re~e mu: evo me, {to si me zvao? A on re~e: nijesam te zvao, idi lezi. I on oti-de i le`e.

3:6 A Gospod opet viknu Samuila, i Samuilo usta, i otide k Iliju, i re~e: evo me, {to si me zvao? A on re~e: nijesam te zvao, sine; idi lezi.

3:7 A Samuilo jo{ ne pozna{e Gospoda, i jo{ mu ne bje{e javljena rije~ Gospodnja.

3:8 Tada opet viknu Gospod Samuila tre}i put, i on usta i otide k Iliju, i re~e: evo me, {to si me zvao? Tada razumje Ilije da Gospod zove dijete.

3:9 I re~e Ilije Samuilu: idi lezi; a ako te zovne, a ti reci: govori Gospode, ~uje sluga tvoj. I Samui-lo otide, i le`e na svoje mjesto.

3:10 A Gospod do|e i stade; i zovnu kao prije: Samuilo! Samuilo! A Samuilo re~e: govori, ~uje sluga tvoj.

3:11 I re~e Gospod Samuilu: evo u~ini}u ne{to u Izrailju da }e zujati oba uha svakome ko ~uje.

3:12 U taj dan }u u~initi Iliju sve {to sam govorio za ku}u njegovu, od po~etka do kraja.

3:13 Jer sam mu javio da }u suditi domu njegovu do vijeka za nevaljalstvo, za koje je znao da njim navla~e na se prokletstvo sinovi njegovi, pa im nije zabranio.

3:14 Zato se zakleh domu Ilijevu da se ne}e o~istiti nevaljalstvo doma Ilijeva nikakvom `rtvom ni prinosom do vijeka.

3:15 I Samuilo spava do jutra, pa otvori vrata doma Gospodnjega. Ali se boja}e Samuilo kazati Iliju za utvaru.

3:16 A Ilije zovnu Samuila i re~e: Samuilo, sine! A on re~e: evo me.

3:17 A on re~e: kakve su rije~i {to ti je kazao? nemoj zatajiti od mene; tako ti u~inio Bog i tako ti dodao, ako zataji{ od mene {to god ti je kazao.

3:18 I Samuilo mu kaza sve, i ni{ta ne zataji od njega. A on re~e: Gospod je, neka ~ini ono {to mu je volja.

3:19 A Samuilo rastija}e, i Gospod bija}e s njim, i ne pusti da padne na zemlju nijedna rije~ njegova.

3:20 I sav Izrailj od Dana do Virsaveje pozna da je Samuilo vjeran prorok Gospodnji.

3:21 I Gospod se stade opet javljati u Silomu, jer se Gospod javlja}e Samuilu u Silomu rije~ju Gospodnjom.

GLAVA 4

I {to re~e Samuilo, zbi se svemu Izrailju. Jer Izrailj izide na vojsku na Filisteje, i stado}e u oko kod Even-Ezera, a Filisteji stado}e u oko u Afeku.

4:2 A Filisteji se uvrsta}e prema Izrailju, i kad se otvori boj, razbi}e Filisteji Izrailja, i izgibe ih u boju u polju oko ~etiri tisu}e ljudi.

4:3 I kad narod do|e u oko, reko}e starje}ine Izrailjeve: za{to nas danas razbi Gospod pred Filistejima? da donesemo iz Siloma kov~eg zavjeta

Gospodnjega, da bude me|u nama i izbavi nas iz ruku neprijatelja na{ih.

4:4 I narod posla u Silom da donesu odande kov~eg zavjeta Gospoda nad vojskama, koji sjedi na heruvimima; a bijahu ondje kod kov~ega zavjeta Gospodnjega dva sina Ilijeva, Ofnije i Fines.

4:5 A kad do|e kov~eg zavjeta Gospodnjega u oko, povika sav Izrailj od radosti da zemlja zaje~a.

4:6 A Filisteji ~uv{i veselu viku reko}e: kakva je to vika vesela u okolu Jevrejskom? I razumje}e da je do{ao kov~eg Gospodnji u oko njihov.

4:7 I upla{i}e se Filisteji kad reko}e: Bog je do{ao u oko. I govorahu: te{ko nama! jer to nije bivalo prije.

4:8 Te{ko nama! ko }e nas izbaviti iz ruku tih silnijih bogova? to su bogovi {to pobi}e Misirce u pustinji svakojakim mukama.

4:9 Ohrabrite se, i budite ljudi, o Filisteji! da ne slu`ite Jevrejima kao {to su oni vama slu`ili; budite ljudi i uprite.

4:10 I Filisteji udari}e, i Izrailjci se opet razbi}e i pobjego}e k {atorima svojim; i boj bje}e vrlo velik, jer pade iz Izrailja trideset tisu}a pje{aka.

4:11 I kov~eg Bo`ji bi otet, i dva sina Ilijeva Ofnije i Fines pogibo}e.

4:12 A jedan izme|u sinova Venijaminovih pobje`e iz boja, i do|e u Silom isti dan razdrtijeh haljina i glave posute prahom.

4:13 I kad do|e, gle, Ilije sje|a}e na stolici ukraj puta pogledaju}i; jer srce njegovo bija}e u strahu za kov~eg Bo`ji. I do{av onaj ~ovjek u grad kaza glase, i stade vika svega grada.

4:14 A Ilije ~uv{i viku re~e: kakva je to vrema? I ~ovjek br`e dotr~a da javi Iliju.

4:15 A Iliju bija}e devedeset i osam godina, i o~i mu bijahu potamnjele, te ne moga}e vidjeti.

4:16 I re~e ~ovjek Iliju: ja idem iz boja, utekoh danas iz boja. A on re~e: {ta bi, sine?

4:17 A glasnik odgovaraju}i re~e: pobje`e Izrailj ispred Filisteja, i izgibe mnogo naroda, i oba sina tvoja pogibo}e, Ofnije i Fines, i kov~eg Bo`ji otet je.

4:18 A kad spomenu kov~eg Bo`ji, pade Ilije sa stolice nauznako kod vrata i slomi vrat i umrije, jer bija{e ~ovjek star i te`ak. On bi sudija Izrailju ~etrdeset godina.

4:19 A snaha njegova, `ena Finesova, bija{e trudna i na tom doba, pa ~uv{i glas da je kov~eg Bo`ji otet i da joj je poginuo svekar i mu`, savi se i porodi, jer joj do|o{e bolovi.

4:20 I kad umira{e, reko{e joj koje stajahu kod nje: ne boj se, rodila si sina. Ali ona ne odgovori, niti haja{e za to.

4:21 Nego djetetu nadje ime Ihavod govore{i: otide slava od Izrailja; jer kov~eg Bo`ji bi otet, i svekar joj i mu` pogibo{e.

4:22 Zato re~e: otide slava od Izrailja; jer bi otet kov~eg Bo`ji.

GLAVA 5

A Filisteji uze{e kov~eg Bo`ji, i odneso{e iz Even-Ezera u Azot.

5:2 I uzev{i Filisteji kov~eg Bo`ji uneso{e ga u dom Dagonov, i namjesti{e ga do Dagona.

5:3 A sjutradan kad usta{e Azo}ani rano, a to Dagon le`a{e ni~ice na zemlji pred kov~egom Gospodnjim; i oni uze{e Dagona i metnu{e ga opet na njegovo mjesto.

5:4 A kad sjutradan rano usta{e, gle, opet Dagon le`a{e ni~ice na zemlji pred kov~egom Gospodnjim, a glava Dagonu i obje ruke otsje~ene bijahu na pragu; samo trup od Dagona bje{e ostao.

5:5 Zato sve{tenici Dagonovi i koji god ulaze u dom Dagonov ne staju na prag Dagonov u Azotu do danas.

5:6 Tada ote`a ruka Gospodnja Azo}anima, i mora{e ih i udara{e ih {uljevima u Azotu i me|ama njegovijem.

5:7 A kad Azo}ani vidje{e {ta je, reko{e da ne stoji kod nas kov~eg Boga Izrailjeva; jer je ruka njegova te{ka nad nama i nad Dagonom bogom na{im.

5:8 I posla{e, te sabra{e k sebi sve knezove Filistejske, i reko{e im: {to }emo ~initi s kov~egom

Boga Izrailjeva? A oni reko{e: da se prenese u Gat kov~eg Boga Izrailjeva. I preneso{e kov~eg Boga Izrailjeva.

5:9 A kad ga preneso{e, bi ruka Gospodnja na gradu s mukom vrlo velikom, i stade biti gra|ane od maloga do velikoga, i do|o{e na njih tajni {uljevi.

5:10 Zato posla{e kov~eg Bo`ji u Akaron; a kad do|e kov~eg Bo`ji u Akaron, povika{e Akaronjani govore{i: doneso{e k nama kov~eg Boga Izrailjeva da pomori nas i na{ narod.

5:11 Zato posla{e, te sabra{e sve knezove Filistejske, i reko{e: po{lajte kov~eg Boga Izrailjeva neka se vrati na svoje mjesto, da ne pomori nas i naroda na{ega. Jer bija{e smrtan strah po cijelom gradu, i vrlo te{ka bija{e ruka Gospodnja ondje.

5:12 Jer ljudi koji ostajahu `ivi bolovahu od {uljeva tako da se vika u gradu podiza{e do neba.

GLAVA 6

I bija{e kov~eg Gospodnji u zemlji Filistejskoj sedam mjeseca.

6:2 Tada dozva{e Filisteji sve{tenike i vra~e, pa im reko{e: {ta }emo ~initi s kov~egom Gospodnjim? nau~ite nas kako }emo ga poslati natrag na njegovo mjesto.

6:3 A oni reko{e: ako }ete natrag poslati kov~eg Boga Izrailjeva, ne {aljite ga prazna, nego uza nj podajte prinos za grijeh; tada }ete ozdraviti i dozna}ete za{to se ruka njegova nije odmakla od vas.

6:4 A oni reko{e: kakav }emo mu dati prinos za grijeh? A oni reko{e: prema broju kne`evina Filistejskih pet zlatnijeh {uljeva i pet zlatnijeh mi{eva; jer je zlo jednako na svjema vama i na knezovima va{im.

6:5 Na~inite dakle slike od svojih {uljeva i slike od mi{eva koji kvare zemlju, i podajte slavu Bogu Izrailjevu. Mo`e biti da }e ulak{ati ruku svoju nad vama i nad bogovima va{im i nad zemljom va{om.

6:6 I za{to biste bili uporna srca kao {to bijahu uporna srca Misirci i Faraon? i po{to u~ini ~udesna na njima, eda li ih tada ne pusti{e, te otido{e?

6:7 Zato na~inite jedna kola nova, i uzmite dvije krave dojilice, na kojima jo{ nije bio jaram, pa upregnite krave u kola, a telad njihovu odvedite od njih ku}i.

6:8 Pa uzmite kov~eg Gospodnji i metnite ga na kola; a zaklade zlatne {to }ete mu dati za grijeh metnite u kov~e`i} pokraj njega, i pustite ga neka ide.

6:9 I gledajte: ako po|e putem k me|i svojoj u Vet-Semes, on nam je u~inio ovo veliko zlo; ako li ne po|e tako, onda }emo znati da nas se nije dohvatila ruka njegova, nego nam se dogodilo slu~ajno.

6:10 I u~ini{e tako oni ljudi; i uzev{i dvije krave dojilice uprego{e ih u kola, a telad njihovu zatvori{e kod ku}e.

6:11 I metnu{e kov~eg Gospodnji na kola, i mali kov~e`i} s mi{ima zlatnijem i sa slikama svojih {u}ljeva.

6:12 I po|o{e krave pravo putem u Vet-Semes, i jednako i|ahu istijem putem mu~u}i i ne svr}u}i ni nadesno ni nalijevo; a knezovi Filistejski i|ahu za njima do me|e Vet-Semeske.

6:13 A Vet-Seme{ani `njahu p{enicu u dolini, i podigav{i o~i svoje vidje{e kov~eg, i obradova{e se vidjev{i ga.

6:14 I do|o{e kola na njivu Isusa Vet-Seme{ani, i stado{e ondje. A bija{e ondje velik kamen; i iscjepa{e drva od kola, i prineso{e one krave na `rtvu paljenicu Gospodu.

6:15 A Leviti snimiv{i kov~eg Gospodnji i kov~e`i} {to bje{e pokraj njega, u kojem bijahu zakladi zlatni, metnu{e na onaj velik kamen; a ljudi iz Vet-Semesa gotovi{e `rtve paljenice i prineso{e `rtve Gospodu onaj dan.

6:16 A to vidjev{i pet knezova Filistejskih vrati{e se u Akaron isti dan.

6:17 A ovo bjehu zlatni {uljevi koje dado{e Filisteji Gospodu za grijeh: za Azot jedan, za Gazu jedan, za Askalon jedan, za Gat jedan, za Akaron jedan.

6:18 I mi{i zlatni bjehu prema broju svijeh gradova Filistejskih, u pet kne`evina, svijeh zidanijeh

gradova i sela neogra|enijeh do velikoga kamena, na koji metnu{e kov~eg Gospodnji, i koji je i danas u polju Isusa Vet-Seme{anina.

6:19 Ali pobi Gospod neke izme|u Vet-Seme{ana koji zagleda{e u kov~eg Gospodnji, i pobi iz naroda pedeset tisu}a i sedamdeset ljudi. I plaka narod {to ga Gospod udari velikom pogibljju.

6:20 I ljudi iz Vet-Semesa reko{e: ko mo`e ostati pred tijem Gospodom Bogom svetijem? i ka kome }e oti}i od nas?

6:21 I posla{e poslanike k stanovnicima Kirijat-Jarimskim govore}i: doneso{e natrag Filisteji kov~eg Gospodnji, hodite, odnesite ga k sebi.

GLAVA 7

Tada do|o{e ljudi iz Kirijat-Jarima: i uze{e kov~eg Gospodnji, i odneso{e ga u ku}u Avinadovovu na brdu, a Eleazara sina njegova posveti{e da ~uva kov~eg Gospodnji.

7:2 A kad kov~eg osta u Kirijat-Jarimu, pro|e mnogo vremena, dvadeset godina, i plaka{e sav dom Izrailjev za Gospodom.

7:3 A Samuilo re~e svemu domu Izrailjevu govore}i: ako se svijem srcem svojim obra}ate ka Gospodu, povrzite tu|e bogove izme|u sebe i Astarote, i spremite srce svoje za Gospoda, njemu jedinomu slu`ite, pa }e vas izbaviti iz ruku Filistejskih.

7:4 I povrgo{e sinovi Izrailjevi Vale i Astarote, i slu`i{e Gospodu jedinomu.

7:5 Potom re~e Samuilo: skupite svega Izrailja u Mispu, da se pomolim Gospodu za vas.

7:6 I skupi{e se u Mispu, i crpu}i vodu proljeva{e pred Gospodom, i posti{e onaj dan, i ondje reko{e: sagrije{ismo Gospodu. I Samuilo su|a{e sinovima Izrailjevijem u Mispu.

7:7 A Filisteji kad ~u{e da su se sinovi Izrailjevi skupili u Mispu, izido{e knezovi Filistejski na Izrailja. A kad to ~u{e sinovi Izrailjevi, upla{i{e se od Filisteja.

7:8 I reko{e sinovi Izrailjevi Samuilu: ne prestaj vapiti za nas ka Gospodu Bogu na{emu, eda bi nas izbavio iz ruku Filistejskih.

7:9 Tada Samuilo uze jedno jagnje odoj-e, i pri-nese ga svega Gospodu na `rtvu paljenicu; i vapi Samuilo ka Gospodu za Izrailja, i usli{i ga Gospod.

7:10 I kad Samuilo prino{a{e `rtvu paljenicu, pribli`i{e se Filisteji da udare na Izrailja; ali zagr-mje Gospod grmljavinom velikom u onaj dan na Filisteje i smete ih, i bi{e pobijeni pred Izrailjem.

7:11 A Izrailjci izido{e iz Mispe, i potjera{e Fili-steje, i bi{e ih do pod Vet-Har.

7:12 Tada uze Samuilo kamen, i metnu ga izme-|u Mispe i Sena, i nazva ga Even-Ezer, jer re-e: dovde nam Gospod pomo`e.

7:13 Tako bi{e pokoreni Filisteji, i vi{e ne dola-zi{e na me|u Izrailjevu. I ruka Gospodnja bje{e protiv Filisteja svega vijeka Samuilova.

7:14 I povrati{e se Izrailju gradovi, koje bjehu uzeli Filisteji Izrailju, od Akarona do Gata, i me|e njihove izbavi Izrailj iz ruku Filistejskih; i bi mir me|u Izrailjem i Amorejima.

7:15 A Samuilo su|a{e Izrailju svega vijeka svojega.

7:16 I idu{i svake godine obila`a{e Vetilj i Gal-gal i Mispu, i su|a{e Izrailju u svijem tijekom mjesti-ma.

7:17 Potom se vra}a{e u Ramu, jer ondje bija{e ku}a njegova, i su|a{e ondje Izrailju, i ondje na-ini oltar Gospodu.

GLAVA 8

A kad Samuilo ostarje, postavi sinove svoje za sudije Izrailju.

8:2 A ime sinu njegovu prvencu bje{e Joilo, a drugomu Avija, i su|ahu u Virsaveji.

8:3 Ali sinovi njegovi ne ho|ahu putovima nje-govijem, nego udari{e za dobitkom, i primahu po-klone i izvrtahu pravdu.

8:4 Tada se skupi{e sve starje{ine Izrailjeve i do|o{e k Samuilu u Ramu.

8:5 I reko{e mu: eto, ti si ostario, a sinovi tvoji ne hode tvojim putovima: zato postavi nam cara da nam sudi, kao {to je u svijeh naroda.

8:6 Ali Samuilu ne bi po volji {to reko{e: daj nam cara da nam sudi. I Samuilo se pomoli Gospo-du.

8:7 A Gospod re~e Samuilu: poslu{aj glas nardo-ni u svemu {to ti govore; jer ne odbaci{e tebe ne-go mene odbaci{e da ne carujem nad njima.

8:8 Kako ~ini{e od onoga dana kad ih izvedoh iz Misira do danas, i ostavi{e me i slu`i{e drugim bo-govima, po svijem tijekom djelima ~ine i tebi.

8:9 Zato sada poslu{aj glas njihov; ali im dobro zasvjedo-i i ka`i na-in kojim }e car carovati nad njima.

8:10 I kaza Samuilo sve rije-i Gospodnje narodu koji iska{e od njega cara;

8:11 I re-e: ovo }e biti na-in kojim }e car caro-vati nad vama: sinove va{e uzima}e i metati ih na kola svoja i me|u konjike svoje, i oni }e tr-ati pred kolima njegovijem;

8:12 I postavi}e ih da su mu tisu}nici i pedeset-nici, i da mu oru njive i `nju ljetinu, i da mu grade ratne sprave i {to treba za kola njegova.

8:13 Uzima}e i k}eri va{e da mu grade mirisne masti i da mu budu kuharice i hljebarice.

8:14 I njive va{e i vinograde va{e i maslinike va{e najbolje uzima}e i razdavati slugama svojim.

8:15 Uzima}e desetak od usjeva va{i}ih i od vino-grada va{i}ih, i dava}e dvoranima svojim i slugama svojim.

8:16 I sluge va{e i slu{kinje va{e i mladi}e va{e najljep{e i magarce va{e uzima}e, i obrtati na svoje poslove.

8:17 Stada }e va{a desetkovati i vi }ete mu biti robovi.

8:18 Pa }ete onda vikati, radi cara svojega, koje-ga izabraste sebi; ali vas Gospod ne}e onda usli{iti.

8:19 Ali narod ne htje poslu{ati rije-i Samuilo-vijeh, i reko{e: ne, nego car neka bude nad nama,

8:20 Da budemo i mi kao svi narodi; i neka nam sudi car na{ i ide pred nama i vodi na{e ratove.

8:21 A Samuilo ~uv{i sve rije~i narodne, kaza ih Gospodu.

8:22 A Gospod re~e Samuilu: poslu{aj glas njihov, i postavi im cara. I Samuilo re~e Izrailjcima: idite svaki u svoj grad.

GLAVA 9

Abje{e jedan ~ovjek od plemena Venijaminova, kojemu ime bje{e Kis, sin Avila, sina Serora, sina Vehorata, sina Afije, sina jednoga ~ovjeka od plemena Venijaminova, hrabar junak.

9:2 On ima{e sina po imenu Saula, koji bje{e mlad i lijep da ne bje{e ljep{ega od njega me|u sinovima Izrailjevijem, a glavom bje{e vi{i od svega naroda.

9:3 A Kisu ocu Saulovu nesta magarica, pa re~e Kis Saulu sinu svojemu: uzmi sa sobom jednoga momka, pa ustani i idi te tra`i magarice.

9:4 I on pro|e goru Jefremovu, i pro|e zemlju Salisku; ali ne na|o{e; pa pro|o{e u zemlju Salimsku, i ne bje{e ih; pa pro|o{e i zemlju Venijaminovu, i ne na|o{e.

9:5 A kad do|o{e u zemlju Sufsku, re~e Saul momku svojemu koji bje{e s njim: hajde da se vratimo, da se ne bi otac okanio magarica i zabrinuo se za nas.

9:6 A on mu re~e: evo, u ovom gradu ima ~ovjek Bo`ji, kojega veoma po{tuju; {to god ka`e sve se zbiva; hajdemo k njemu, mo`e biti da }e nas uputiti kuda bismo i{li.

9:7 A Saul re~e momku svojemu: hajde da idemo; ali {ta }emo odnijeti ~ovjeku? jer nam je hljeba nestalo u torbama, a dara nemamo da odnesemo ~ovjeku Bo`ijemu. [ta imamo?

9:8 A momak opet odgovaraju{i re~e Saulu: eto u mene ~etvrt sikla srebra; to da dam ~ovjeku Bo`ijemu da nas uputi.

9:9 A u staro vrijeme ko bi i{ao da pita Boga govora{e: hajde da idemo k vidiocu. Jer ko se sada zove prorok u staro se vrijeme zva{e vidjelac.

9:10 I Saul re~e momku svojemu: dobro veli; hajde da idemo. I po|o{e u grad gdje bje{e ~ovjek Bo`ji.

9:11 I kad i|ahu uz brdo gradsko, sreto{e djevojke koje izla`ahu da zahvataju vodu, pa im reko{e: je li tu vidjelac?

9:12 A one odgovaraju{i reko{e: jest, eto pred tobom; pohitaj, jer je danas do{ao u grad, jer danas narod ima `rtvu na gori.

9:13 Kako u|ete u grad, na}i }ete ga prije nego po|e na goru da jede; jer narod ne}e jesti dokle on ne do|e, jer on treba da blagoslovi `rtvu, pa onda }e zvanice jesti; zato idite, jer }ete ga sada na}i.

9:14 I otido{e u grad; a kad do|o{e usred grada, gle Samuilo polaze}i na goru srete ih.

9:15 A Gospod bje{e objavio Samuilu dan prije nego do|e Saul, rekav{i:

9:16 Sjutra u ovo doba posla}u k tebi jednoga ~ovjeka iz zemlje Venijaminove, njega poma`i da bude vo| narodu mojemu Izrailju, i on }e izbaviti moj narod iz ruku Filistejskih. Jer pogledah na narod svoj, jer vika njegova do|e do mene.

9:17 I kad Samuilo ugleda Saula, re~e mu Gospod: eto ~ovjeka za kojega ti rekoh; taj }e vladati mojim narodom.

9:18 I Saul pristupi k Samuilu na vratima, i re~e: ka`i mi, gdje je ku}a vidio~eva?

9:19 A Samuilo odgovori Saulu i re~e: ja sam vidjelac. Hajde preda mnom na goru, i danas }ete sa mnom jesti; a sutra }u te otpustiti, i {to ti je god u srcu, kaza}u ti.

9:20 A za magarice, kojih ti je nestalo prije tri dana, ne brini se; jer su se na{le. I ~ije }e biti sve {to je najbolje u Izrailju? eda li ne tvoje i svega doma oca tvojega?

9:21 A Saul odgovori i re~e: nijesam li od plemena Venijaminova, najmanjega plemena Izrailjeva, i dom moj najmanji izme|u svijeh domova plemena Venijaminova? {to mi dakle govori{ tako?

9:22 A Samuilo uze Saula i njegova momka, i odvede ih u sobu, i posadi ih u za~elje me|u zvanicama kojih bje{e do trideset ljudi.

9:23 I Samuilo re~e kuharu: donesi dio koji ti dadoh i za koji ti rekoh: ostavi ga kod sebe.

9:24 Tada donese kuhar ple}e i {to bje{e na nje-mu; a Samuilo ga metnu pred Saula, i re~e: evo {to je ostalo, uzmi preda se, te jedi, jer je sa~uvano do-slije za tebe, kad rekoh: pozvao sam narod. Tako jede Saul sa Samuilom onaj dan.

9:25 Potom si|o{e s gore u grad, i Samuilo se razgovara sa Saulom na krovu.

9:26 A ujutru urani{e, i kad svita{e, zovnu Sa-muilo Saula na krov, i re~e mu: digni se, da te ot-pustim. I kad se di`e Saul, izido{e obojica, on i Sa-muilo.

9:27 I kad do|o{e na kraj grada, re~e Samuilo Saulu: reci momku neka ide naprijed (i on pro|e naprijed), a ti stani malo da ti javim rije~ Bo`iju.

GLAVA 10

Tada Samuilo uze uljanicu, i izli mu ulje na glavu, pa ga cjelova, i re~e mu: eto, nije li te pomazao Gospod nad na{ljedstvom svojim da mu bude{ vo|?

10:2 Kad otide{ danas od mene, na}i }e{ dva ~o-vjeka kod groba Rahiljina u kraju Venijaminovu u Selsi, koji }e ti re}i: na{le su se magarice, koje si po{ao da tra`i{, i evo otac tvoj ne mare}i za maga-ricice zabrinuo se za vas govore}i: {ta }u ~initi pora-di sina svojega?

10:3 I oti{av{i odande dalje kad do|e{ u ravnicu Tavorsku, sre{e te ondje tri ~ovjeka idu}i k Bogu u Vetilj, nose}i jedan tri jareta, a drugi nose}i tri hljeba, a tre}i nose}i mje{inu vina.

10:4 Pa }e te upitati za zdravlje, i da }e ti dva hljeba, koje primi iz ruku njihovijeh.

10:5 Potom }e{ do}i na hum Bo`ji, gdje je stra`a Filistejska, i kad u|e{ u grad, sre{e te gomila pro-roka slaze}i s gore, a pred njima psaltiri i bubnji i svirale i gusle; i oni }e prorokovati.

10:6 I si}i }e na te duh Gospodnji, te }e{ proro-kovati s njima, i posta}e{ drugi ~ovjek.

10:7 I kad ti do|u ti znaci, ~ini {to ti do|e na ru-ku, jer je Bog s tobom.

10:8 Potom }e{ oti}i prije mene u Galgal, i gle, ja }u do}i k tebi da prinesem `rtve paljenice i da prinesem `rtve zahvalne. Sedam dana ~ekaj dokle do|em k tebi i ka`em ti {ta }e{ ~initi.

10:9 I kad se okrete da ide od Samuila, Bog mu dade drugo srce; i svi se oni znaci zbi{e onaj dan.

10:10 I kad do|o{e na hum, gle, srete ga gomila proroka, i do|e na nj duh Bo`ji, i prorokova me|u njima.

10:11 I kad ga vidje{e svi koji ga poznavahu od pre|e gdje prorokuje s prorocima, reko{e jedan drugome: {ta to bi od sina Kisova? eda li je i Saul me|u prorocima?

10:12 A jedan odande odgovori i re~e: ko li im je otac? Otuda posta pri-a: eda li je i Saul me|u prorocima?

10:13 I predstav{i prorokovati do|e na goru.

10:14 A stric Saulov re~e njemu i momku njego-vu: kuda ste i{li? A on odgovori: da tra`imo maga-ricice; i kad vidjesmo da ih nigdje nema, otidosmo k Samuilu.

10:15 A stric Saulov re~e: ka`i mi {ta vam je re-kao Samuilo?

10:16 A Saul re~e stricu svojemu: kazao nam je da su se na{le magarice. Ali mu ne re~e za carstvo {to mu je kazao Samuilo.

10:17 A Samuilo sazva narod u Mispu ka Go-spodu.

10:18 I re~e sinovima Izrailjevijem: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: ja izvedoh Izrailja iz Misira, i izbavih vas iz ruku Misirskih i izbavih vas iz ruku svijeh carstava koja vas mu-ahu.

10:19 A vi danas odbaciste Boga svojega, koji vas sam izbavlja od svijeh zala va{ih i nevolja va-ih, i rekoste mu: postavi cara nad nama. Sada dakle stanite pred Gospodom po plemenima svojim i po tisu}ama svojim.

10:20 I privede Samuilo sva plemena Izrailjeva, i pade na pleme Venijaminovo.

10:21 Potom privede pleme Venijaminovo po porodicama njegovijem, i pade na porodicu Matri-jevu; potom pade na Saula sina Kisova. I tra`i{e ga, ali se ne na|e.

10:22 Tada opet upita{e Gospoda: ho}e li jo{ do}i ovamo taj ~ovjek? A Gospod re~e: eto sakrio se za prtljagom.

10:23 Tada otr~a{e, i dovedo{e ga odande. I stade usred naroda, i bija{e glavom vi{i od svega naroda.

10:24 I re~e Samuilo svemu narodu: vidite li koga je izabrao Gospod da niko nije kao on u svemu narodu? I sav narod povika i re~e: da `ivi car!

10:25 Tada Samuilo kaza narodu prava carska i napisa u knjigu, i metnu je pred Gospodom. Potom Samuilo raspusti narod da ide svak svojoj ku}i.

10:26 I Saul tako|er otide svojoj ku}i u Gavaju, i s njim otido{e vojnici, kojima Bog taknu srca.

10:27 A ljudi nevaljali reko{e: taj li }e nas izbaviti? I prezirahu ga, niti mu doneso{e dara. Ali se on u~ini kao da nije ~uo.

GLAVA 11

Tada do|e Nas Amonac, i stade u oko prema Javisu Galadovu. I svi ljudi iz Javisa reko{e Nasu: u~ini vjeru s nama, pa }emo ti slu`iti.

11:2 A Nas Amonac odgovori im: ovako }u u~initi vjeru s vama: da vam svakome iskopam desno oko i tu sramotu u~inim svemu Izrailju.

11:3 A starje{ine Javiske reko{e mu: ostavi nam sedam dana, da po{l}jemo poslanike u sve krajeve Izrailjeve; pa ako ne bude nikoga da nas izbavi tada }emo iza}i k tebi.

11:4 I do|o{e poslanici u Gavaju Saulovu, i kaza{e ove rije~i narodu; tada sav narod podi`e glas svoj, i plakahu.

11:5 A gle, Saul i|a{e za govedima svojim iz polja, i re~e: {ta je narodu te pla~e? I kaza{e mu {ta su poru~ili Javi{ani.

11:6 Tada si|e duh Bo`ji na Saula kad ~u te rije~i, i on se razgnjevi vrlo.

11:7 Pa uze dva vola, i isije~e ih na komade, i razasla ih u sve krajeve Izrailjeve po istijem poslanicima poru~iv{i: ko ne po|e za Saulom i za Samuilom, ovako }e biti sa govedima njegovijem. I

strah Gospodnji popade narod, te izido{e jednodu{no.

11:8 I izbroji ih u Vezeuku, i bje{e sinova Izrailjevih trista tisu}a, a sinova Judinijeh trideset tisu}a.

11:9 Potom reko{e poslanicima koji bijahu do{li: ovako recite ljudima u Javisu Galadovu: sutra }ete se izbaviti, kad ogrije sunce. I poslanici se vrati{e, i javi{e ovo Javi{anima, i oni se obradova{e.

11:10 I reko{e Javi{ani Amoncima: sutra }emo iza}i k vama, da u~inite od nas {to vam bude dra}go.

11:11 I sjutradan razdijeli Saul narod u tri ~ete, i u|o{e usred okola o jutrenjoj stra`i, i bi{e Amonce dokle sunce ne ogrija, i koji osta{e, raspr{a{e se da ne osta{e ni dvojica zajedno.

11:12 Tada re~e narod Samuilu: koji je ono {to re~e: eda li }e Saul carovati nad nama? dajte ih da ih pogubimo.

11:13 Ali Saul re~e: da se ne pogubi danas niko, jer je danas Gospod u~inio spasenje u Izrailju.

11:14 Tad Samuilo re~e narodu: hajdete da idemo u Galgal, da ondje ponovimo carstvo.

11:15 I sav narod otide u Galgal, i postavi{e ondje Saula carem pred Gospodom u Galgalu, i ondje prineso{e `rtve zahvalne pred Gospodom. I provede se ondje Saul i sav Izrailj veoma.

GLAVA 12

Tada re~e Samuilo svemu Izrailju: eto, poslula{ao sam glas va{ u svemu {to mi rekoste, i postavih cara nad vama.

12:2 I sada eto, car ide pred vama, a ja sam ostario i osijedio; i sinovi moji eto su me|u vama; i ja sam i{ao pred vama od mladosti svoje do danas.

12:3 Evo me, odgovorite mi pred Gospodom i pred pomazanikom njegovijem. Kome sam uzeo vola ili kome sam uzeo magarca? kome sam u~inio nasilje? kome sam u~inio krivo? ili iz ~ije sam ruke uzeo poklon, da bih stiskao o~i njega radi? pak }u vam vratiti.

12:4 A oni rekoše: nijesi nam uinio sile niti si kome uinio krivo, niti si uzeo što iz nje ruke.

12:5 Jošte im reše: svjedok je Gospod na vas, i svjedok je pomazanik njegov danas, da nijeste našli ništa u mojim rukama. I rekoše: svjedok je.

12:6 Tada reše Samuilo narodu: Gospod je koji je postavio Mojsija i Arona, i koji je izveo oca vašeg iz zemlje Misirske.

12:7 Sada dakle stanite da se prem s vama pred Gospodom za sva dobra što je uinio Gospod vama i vašim ocima.

12:8 Pošto dođe Jakov u Misir, vikaše oci vaših ka Gospodu, i Gospod posla Mojsija i Arona, koji izvedoše oca vašeg iz Misira i naseliše ih na ovom mjestu.

12:9 Ali zaboraviše Gospoda Boga svojega, te ih dade u ruke Sisari vojvodi Asorskom, i u ruke Filistejima, i u ruke caru Moavskom, koji vojevaše na njih.

12:10 Ali vikaše ka Gospodu i rekoše: sagriješismo što ostavimo Gospoda i služismo Valima i Astarotama; ali sada izbavi nas iz ruku neprijatelja naših, pa ćemo ti služiti.

12:11 I Gospod posla Jerovala i Vedana i Jeftaja i Samuila, i ote vas iz ruku neprijatelja vaših unakolo, te živjeste bez straha.

12:12 Ali kad vidjeste Nasa cara Amonskoga gdje dođe na vas, rekoste mi: ne, nego car neka caruje nad nama, premda Gospod Bog vaš bježe car vaš.

12:13 Sada dakle, eto cara kojega izabrate, kojega iskaste; evo Gospod je postavio cara nad vama.

12:14 Ako se uzbojite Gospoda, i njemu uzaslužite, i uzaslužate glas njegov i ne usprotivite se zapovijesti Gospodnjoj, tada ćete i vi i car vaš koji caruje nad vama ići za Gospodom Bogom svojim.

12:15 Ako li ne uzaslužate glasa Gospodnjega, nego se usprotivite zapovijesti Gospodnjoj, tada će biti ruka Gospodnja protiv vas kao što je bila protiv otaca vaših.

12:16 Ali stanite sada jošte, i vidite ovu stvar veliku koju će uiniti Gospod pred vašim očima.

12:17 Nije li danas etva pčeni-na? Ja ću prizvati Gospoda, i spustiše gromove i dađ, da razumijete i vidite koliko je zlo što uiniste pred Gospodom iskavši sebi cara.

12:18 Tada Samuilo zavapi ka Gospodu, i Gospod spusti gromove i dađ u taj dan; i sav se narod poboja vrlo Gospoda i Samuila.

12:19 I reše sav narod Samuilu: moli se za sluge svoje Gospodu Bogu svojemu da ne pomremo; jer dodasmo k svijem grijesima svojim zlo i tući sebi cara.

12:20 Tad reše Samuilo narodu: ne bojte se, vi ste uinili sve ovo zlo; ali ne odstupajte od Gospoda, nego služite Gospodu svijem srcem svojim.

12:21 Ne odstupajte; jer biste pošli za naštim stvarima, koje ne pomažu, niti izbavljaju, jer su ništave.

12:22 Jer Gospod neće ostaviti naroda svojega radi velikoga imena svojega; jer Gospodu bi volja da vas uini svojim narodom.

12:23 A meni ne dao Bog da zgriješim Gospodu i prestanem moliti se za vas; nego ću vas upuživati na put dobar i prav.

12:24 Samo se Bojte Gospoda i služite mu istinito, svijem srcem svojim, jer vidite, kakve je velike stvari uinio za vas.

12:25 Ako li zlo učinite, propašete i vi i car vaš.

GLAVA 13

Kad Saul bi car godinu dana (a carova dvije godine nad Izrailjem),

13:2 Izabra sebi Saul tri tisuće između sinova Izrailjevih; i bijahu kod Saula dvije tisuće u Mihmasu i u gori Vetiljskoj, a jedna tisuća s Jonatanom u Gavaji Venijaminovoj; a ostali narod raspusti u šatore njihove.

13:3 I Jonatan pobi stražu Filistejsku koja bježe u Gavaji, i učea za to Filisteji. A Saul zapovjedi, te trubiše u trube po svoj zemlji govoreći: neka uju Jevreji.

13:4 I tako ~u sav Izrailj gdje reko{e: pobi Saul stra`u Filistejsku; i stoga Izrailj omrznu Filistejima. I sazvan bi narod za Saulom u Galgal.

13:5 A Filisteji se skupi{e da vojuju na Izrailja, trideset tisu}a kola i {est tisu}a konjika, i mno{tvo naroda kao pijesak na brijegu morskom; i iza{av{i stado{e u oko u Mihmasu, s istoka od Ven-Avena.

13:6 I Izrailjci se vidje{e u nevolji, jer narod bi pritije{njen; te se sakri u pe}ine i u ~este i u kame-njake i u rasjeline i u jame.

13:7 A drugi Jevreji prije|o{e preko Jordana u zemlju Gadovu i Galadovu. A Saul jo{ bija{e u Galgalu, i sav narod {to i|a{e za njim bija{e u strahu.

13:8 I po~eka sedam dana do roka Samuiloa. Ali Samuilo ne do|e u Galgal; te se narod stade razlaziti od njega.

13:9 Tada re~e Saul: dodajte mi `rtvu paljenicu i `rtve zahvalne. I prinese `rtvu paljenicu.

13:10 I kad prinese `rtvu paljenicu, gle, do|e Samuilo. I Saul izide mu na susret da ga pozdravi.

13:11 A Samuilo mu re~e: {ta si u~inio? A Saul odgovori: kad vidjeh gdje se narod razlazi od mene, a ti ne do|e do roka, i Filisteji se skupili u Mihmasu,

13:12 Rekoh: sad }e udariti Filisteji na me u Galgal, a ja se jo{ ne pomolih Gospodu: te se usudih i prinesoh `rtvu paljenicu.

13:13 Tada re~e Samuilo Saulu: ludo si radio {to nijesi dr`ao zapovijesti Gospoda Boga svojega, koju ti je zapovjedio; jer bi sada Gospod utvrdio carstvo tvoje nad Izrailjem dovijeka.

13:14 A sada carstvo tvoje ne}e se odr`ati. Gospod je na{ao sebi ~ovjeka po srcu svojem, i nje-mu je zapovjedio Gospod da bude vo| narodu njegovu, jer nijesi dr`ao {to ti je zapovjedio Gospod.

13:15 Potom di`e se Samuilo i otide iz Galgala u Gavaju Venijaminovu. I Saul izbroji narod koji osta kod njega, i bje{e ga do {est stotina ljudi.

13:16 I Saul i sin mu Jonatan i narod {to bje{e s njima, stajahu u Gavaji Venijaminovoj; a Filisteji stajahu u okolu u Mihmasu.

13:17 I izido{e tri ~ete iz okola Filistejskoga da plijene: jedna ~eta udari putem k Ofri u zemlju Sovalsku;

13:18 A druga ~eta udari putem k Vet-Oronu; a tre}a udari putem k me|i koja gleda prema dolini Sevojimskoj u pustinju.

13:19 A u cijeloj zemlji Izrailjskoj ne bje{e kova~a, jer Filisteji reko{e: da ne bi gradili Jevreji ma~eva ni kopalja.

13:20 Zato sla`ahu svi Izrailjci k Filistejima kad koji }a{e poklepati raonik ili motiku ili sjekiru ili srp.

13:21 I bijahu se zatupili raonici i motike i vile troroge i sjekire, i same ostane treba{e zao{triti.

13:22 Zato kad do|e vrijeme boju, ne na|e se ma~a ni koplja ni u koga u narodu koji bje{e sa Saulom i Jonatanom; samo bija{e u Saula i u Jonatana sina njegovoga.

13:23 I stra`a Filistejska izide u klanac kod Mihmasa.

GLAVA 14

Jedan dan re~e Jonatan sin Saulov momku svojemu koji mu no{a{e oru`je: hajde da idemo k stra`i Filistejskoj koja je na onoj strani. A ocu svojemu ne kaza ni{ta.

14:2 A Saul staja{e kraj brda pod {ipkom, koji bija{e u Migronu; i naroda bje{e s njim oko {est stotina ljudi.

14:3 I Ahija sin Ahitova brata Ihavoda sina Finesa sina Ilija sve{tenika Gospodnjega u Silomu no{a{e ople}ak. I narod ne znadija{e da je oti{ao Jonatan.

14:4 A u klanu kojim }a{e Jonatan oti}i k stra`i Filistejskoj, bijahu dvije strmene stijene, jedna s jedne strane a druga s druge, i jedna se zva{e Voses a druga Sene.

14:5 I jedna od njih staja{e sa sjevera prema Mihmasu, a druga s juga prema Gavaji.

14:6 I Jonatan re~e momku koji mu no{a{e oru`je: hajde da otidemo k stra`i tjih neobrezanijeh;

mo`e biti da }e nam u~initi {to Gospod, jer Gospodu ne smeta izbaviti s mno`inom ili s malinom.

14:7 A onaj {to mu no{a}e oru`je odgovori mu: ~ini {to ti je god u srcu, idi, evo ja }u i}i s tobom kuda god ho}e{.

14:8 A Jonatan mu re~e: evo, oti}i }emo k tijekom ljudima, i pokaza}emo im se.

14:9 Ako nam reku: ~ekajte dokle do|emo k vama, tada }emo se ustaviti na svom mjestu, i ne}emo i}i k njima.

14:10 Ako li reku: hodite k nama, tada }emo oti}i; jer nam ih Gospod predade u ruke. To }e nam biti znak.

14:11 I pokaza}e se obojica stra`i Filistejskoj; a Filisteji reko}e: gle, izlaze Jevreji iz rupa u koje su se sakrili.

14:12 I stra`ari reko}e Jonatanu i momku koji mu no{a}e oru`je: hodite k nama da vam ka`emo ne{to. I Jonatan re~e onomu {to mu no{a}e oru`je: hajde za mnom, jer ih predade Gospod u ruke Izrailju.

14:13 Tako puza}e Jonatan rukama i nogama, a za njim momak {to mu no{a}e oru`je; i padahu pred Jonatanom, i ubija}e ih za njim onaj {to mu no{a}e oru`je.

14:14 I to bi prvi boj, u kom pobi Jonatan i momak {to mu no{a}e oru`je oko dvadeset ljudi, otprilike na po rala zemlje.

14:15 I u|e strah u oko u polju i u sav narod; i stra`a i oni koji bjehu iza}li da plijene prepado}e se, i zemlja se uskoleba, jer bje}e strah od Boga.

14:16 A stra`a Saulova u Gavaji Venijaminovoj opazi gdje se mno{tvo uzbunilo i uspropadalo.

14:17 Tada re~e Saul narodu koji bija}e s njim: pregledajte i vidite ko je oti}ao od nas. I kad pregleda}e, gle, ne bje}e Jonatana i momka njegova koji mu no{a}e oru`je.

14:18 I re~e Saul Ahiji: donesi kov~eg Bo`ji; jer kov~eg Bo`ji bija}e tada kod sinova Izrailjevijeh.

14:19 A dok govora}e Saul sve{teniku, zabuna u okolu Filistejskom biva}e sve ve}a, i Saul re~e sve{teniku: ostavi.

14:20 I Saul i sav narod {to bje}e s njim skupi}e se i do|o}e do boja, i gle, povadili bjehu ma~eve jedan na drugoga, i zabuna bje}e vrlo velika.

14:21 A bija}e s Filistejima Jevreja kao prije, koji i|ahu s njima na vojsku svuda; pa i oni prista}e uz Izrailjce, koji bijahu sa Saulom i Jonatanom.

14:22 I svi Izrailjci koji se bijahu sakrili u gori Jefremovoj kad ~u}e da bje`e Filisteji, naklopi}e se i oni za njima biju}i ih.

14:23 I izbavi Gospod Izrailja u onaj dan; i boj otide dori do Vet-Avena.

14:24 I Izrailjci se vrlo umori}e onaj dan; a Saul zakle narod govore}i: da je proklet koji jede {to do ve~era, da se osvetim neprijateljima svojim. I ne okusi narod ni{ta.

14:25 I sav narod one zemlje do|e u {umu, gdje bje}e mnogo meda po zemlji.

14:26 I kad do|e narod u {umu, vidje med gdje te~e; ali niko ne prinese ruke k ustima svojim: jer se narod boja}e zakletve.

14:27 Ali Jonatan ne ~u kad otac njegov zakle narod, te pru`i {tap koji mu bje}e u ruci, i zamo~i kraj u sat, i prima~e ruku svoju k ustima svojim, i zasvijetli}e mu se o~i.

14:28 A jedan iz naroda progovori i re~e: otac je tvoj zakleo narod rekav}i: da je proklet ko bi jeo {to danas; stoga susta narod.

14:29 Tada re~e Jonatan: smeo je zemlju otac moj; vidite kako mi se zasvijetli}e o~i, ~im okusih malo meda.

14:30 A da je jo{ narod slobodno jeo danas od plijena neprijatelja svojih, koji na|e! ne bi li polom Filistejski bio jo{ ve}i?

14:31 I tako pobi}e onaj dan Filisteje od Mih-masa do Ajalona, i narod se vrlo umori.

14:32 I naklopi se narod na plijen, i nahvata}e ovaca i volova i telaca, i pokla}e ih na zemlji, i stade narod jesti s krvlju.

14:33 I javi}e Saulu govore}i: evo narod grije}i Gospodu jedu}i s krvlju. A on re~e: nevjeru u~iniste; dovaljajte sada k meni velik kamen.

14:34 Za tijekom re~e Saul: razidite se me|u narod i recite: dovedite svaki k meni vola svojega i ovcu

svoju; i ovdje zakoljite i jedite, i ne}ete grije{iti Gospodu jedu}i s krvlju. I donese sav narod, svaki svoga vola svojom rukom one no}i, i ondje kla}e.

14:35 I na~ini Saul oltar Gospodu; to bi prvi oltar koji na~ini Gospodu.

14:36 Potom re~e Saul: hajdemo za Filistejima no}as, da ih plijenimo do jutra, i da ih ne ostavimo nijednoga. A oni reko{e: ~ini {to ti je god volja. Ali sve{tenik re~e: da pristupimo ovdje k Bogu.

14:37 I upita Saul Boga: ho}u li i}i za Filistejima? ho}e{ li ih dati u ruke Izrailju? Ali ne odgovori mu onaj dan.

14:38 Zato re~e Saul: pristupite ovamo svi glavari narodni, i tra`ite i vidite na kom je grijeh danas.

14:39 Jer kako je `iv Gospod koji izbavlja Izrailja, ako bude i na Jonatanu sinu mojem, poginu}e zaista. I ne odgovori mu niko iz svega naroda.

14:40 Potom re~e svemu Izrailju: vi budite s jedne strane, a ja i Jonatan sin moj bi}emo s druge strane. A narod re~e Saulu: ~ini {to ti je drago.

14:41 Tada re~e Saul Gospodu Bogu Izrailjevu: poka`i pravoga. I obli~i se Jonatan i Saul, a narod izide prav.

14:42 I re~e Saul: bacite `drijeb za me i za Jonatana sina mojega. I obli~i se Jonatan.

14:43 Tada re~e Saul Jonatanu: ka`i mi {ta si u~inio? I kaza mu Jonatan i re~e: samo sam okusio malo meda nakraj {tapa koji mi bje}e u ruci; evo me; ho}u li poginuti?

14:44 A Saul re~e: to neka mi u~ini Bog i to neka doda, poginu}e{, Jonatane!

14:45 Ali narod re~e Saulu: zar da pogine Jonatan, koji je u~inio ovo spasenje veliko u Izrailju? Bo`e sa~uvaj! Tako `iv bio Gospod, ne}e pasti na zemlju nijedna dlaka s glave njegove. Jer je s pomo}u Bo`jom u~inio to danas. I tako izbavi narod Jonatana, te ne pogibe.

14:46 Tada se vrati Saul od Filisteja, a Filisteji otido}e u svoje mjesto.

14:47 I Saul caruju}i nad Izrailjem ratova}e na sve neprijatelje svoje, na Moavce i na sinove Amo-

nove i na Edomce i na careve Sovske i na Filisteje, i kuda se god obra}a}e, nadvla}iva}e.

14:48 Skupi tako}er vojsku i pobi Amalika; i izbavi Izrailja iz ruku onijeh koji ga plijenjahu.

14:49 A Saul ima}e sinove: Jonatana i Isuja i Melhisuja; a dvjema k}erima njegovijem bjehu imena prvenici Merava a mla}oj Mihala.

14:50 A `eni Saulovoj bje}e ime Ahinoama k}i Ahimasova; a vojvodi njegovu bje}e ime Avenir sin Nira strica Saulova.

14:51 Jer Kis otac Saulov i Nir otac Avenirov bijahu sinovi Avilovi.

14:52 I bija}e veliki rat s Filistejima svega vijeka Saulova; i koga god vi}a}e Saul hrabra i junaka, uzima}e ga k sebi.

GLAVA 15

A Samuilo re~e Saulu: Gospod me je poslao da te poma`em za cara nad narodom njegovijem, nad Izrailjem; slu}aj dakle rije~i Gospodnje.

15:2 Ovako veli Gospod nad vojskama: opomenuh se {ta je u~inio Amalik Izrailju, kako mu se opro na putu kad je i}ao iz Misira.

15:3 Zato idi, i pobij Amalika, i zatri kao prokleta sve {to god ima; ne `ali ga, nego pobij i ljude i `ene i djecu i {to je na sisi i volove i ovce i kamile i magarce.

15:4 Tada Saul sazva narod, i izbroji ih u Telaimu, i bje}e ih dvjesta tisu}a pje}aka i deset tisu}a ljudi od Jude.

15:5 I do}e Saul do grada Amali~koga, i namjesti zasjedu u potoku.

15:6 I re~e Saul Kenejima: idite, odvojite se, uklonite se od Amalika, da vas ne bi potro s njima; jer ste vi u~inili milost svijem sinovima Izrailjevijem kad su i}li iz Misira. I otido}e Keneji od Amalika.

15:7 I Saul pobi Amalike od Avile do Sura, koji je prema Misiru.

15:8 I uhvati Agaga cara Amali~koga `iva, a sav narod njegov pobi o}trijem ma~em.

15:9 I Saul i narod njegov po{tedje Agaga i najbolje ovce i najbolje volove i ugojenu stoku i jaganjsce i sve {to bija{e dobro, i ne htje{e pobiti; nego {to bija{e zlo i bez cijene, ono pobi{e.

15:10 Zato do|e rije~ Gospodnja k Samuilu govore{i:

15:11 Kajem se {to sam Saula postavio carem, jer je otstupio od mene, i nije izvr{iio mojih rije~i. I rasrdi se Samuilo vrlo, i vika{e ka Gospodu svuno}.

15:12 I ustav{i rano Samuilo po|e pred Saula. I javi{e Samuilu govore{i: Saul do|e u Karmil, i eno podi`e sebi spomenik, pa se vrati odande i otide dalje i si|e u Galgal.

15:13 Kad Samuilo do|e k Saulu, re~e mu Saul: blagosloven da si Gospodu! izvr{iio sam rije~ Gospodnju.

15:14 A Samuilo re~e: kakva je to bleka ovaca u u{ima mojim? i rika volova koju ~ujem?

15:15 A Saul re~e: od Amalika dogna{e ih; jer narod po{tedje najbolje ovce i najbolje volove da prinese na `rtvu Gospodu Bogu tvojemu; ostalo pak pobismo kao prokleta.

15:16 A Samuilo re~e Saulu: stani da ti ka`em {to mi je rekao Gospod no}as. Re~e mu: govori.

15:17 Tada re~e Samuilo: nijesi li bio mali sam u svojim o~ima, pak si postao glava plemenima Izrailjevijem, i Gospod te pomaza za cara nad Izrailjem?

15:18 I Gospod te posla na ovaj put i re~e: idi, pobij grje{ne Amalike, i vojuj na njih dokle ih ne istrijebite.

15:19 Za{to dakle ne poslu{a glasa Gospodnjega, nego se naklopi na plijen, i u~ini zlo pred Gospodom?

15:20 A Saul odgovori Samuilu: ta poslu{ao sam glas Gospodnji, i i{ao sam putem kojim me posla Gospod, i doveo sam Agaga cara Amalikoga, a Amalike sam istrijebio.

15:21 Nego narod uze od plijena ovce i volove, najbolje izme|u prokletijeh stvari, da prinese na `rtvu Gospodu Bogu tvojemu u Galgalu.

15:22 Ali Samuilo re~e: zar su mile Gospodu `rtve paljenice i prinosi kao kad se slu{a glas njegov? gle, poslu{nost je bolja od `rtve i pokornost od pretiline ovnujske.

15:23 Jer je neposlu{nost kao grijeh od ~aranja, i nepokornost kao sujevjerstvo i idolopoklonstvo. Odbacio si rije~ Gospodnju, zato je i on tebe odbacio da ne bude{ vi{e car.

15:24 Tada re~e Saul Samuilu: zgrije{iio sam {to sam prestupio zapovijest Gospodnju i tvoje rije~i; jer pobojah se naroda i poslu{ah glas njegov.

15:25 Nego sada oprost mi grijeh moj, i vrati se sa mnom da se poklonim Gospodu.

15:26 A Samuilo re~e Saulu: ne}u se vratiti s tobom, jer si odbacio rije~ Gospodnju, i zato je tebe Gospod odbacio da ne bude{ vi{e car nad Izrailjem.

15:27 I Samuilo se okrete da ide, ali ga Saul uhvati za skut od pla{ta njegov, te se odadrije.

15:28 Tada mu re~e Samuilo: odadro je Gospod carstvo Izrailjevo od tebe danas, i dao ga bli`njemu tvojemu, koji je bolji od tebe.

15:29 I doista junak Izrailjev ne}e slagati, niti }e se raskajati; jer nije ~ovjek da se kaje.

15:30 A on re~e: zgrije{iio sam; ali mi sad u~ini ~ast pred starje{inama naroda mojega i pred Izrailjem, i vrati se sa mnom da se poklonim Gospodu Bogu tvojemu.

15:31 I vrativ{i se Samuilo otide za Saulom, i pokloni se Saulu Gospodu.

15:32 Potom re~e Samuilo: dovedite mi Agaga cara Amalikoga. I do|e k njemu Agag veseo, jer govora{e Agag: zaista, pro{la je gor~ina smrtna.

15:33 Ali Samuilo re~e: kako je tvoj ma~ u~inio te su `ene ostale bez djece, tako }e ostati bez djece tvoja majka me|u `enama. I isije~e Samuilo Agaga pred Gospodom u Galgalu.

15:34 Potom otide Samuilo u Ramu, a Saul otide ku}i svojoj u Gavaju Saulovu.

15:35 I Samuilo ne vidje vi{e Saula do svoje smrti, i plaka{e Samuilo za Saulom, {to se Gospod pokaja {to je postavio Saula carem nad Izrailjem.

GLAVA 16

A Gospod re~e Samuilu: dokle }e{ ti plakati za Saulom kad ga ja odbacih da ne caruje vi{e nad Izrailjem? Napuni rog svoj ulja, i hodi da te po{ljem k Jeseju Vitlejemcu, jer izme|u njegovijeh sinova izabrah sebi cara.

16:2 A Samuilo re~e: kako da idem? jer }e ~uti Saul, pa }e me ubiti. A Gospod odgovori: uzmi sa sobom junicu iz goveda, pa reci: do|oh da prinesem `rtvu Gospodu.

16:3 I pozovi Jeseja na `rtvu, a ja }u ti pokazati {ta }e{ ~initi, i poma`i mi onoga koga ti ka`em.

16:4 I u~ini Samuilo kako mu kaza Gospod, i do|e u Vitlejem; a starje{ine gradske upla{iv{i se istr~a{e preda nj, i reko{e mu: jesi li do{ao dobro?

16:5 A on re~e: dobro; do{ao sam da prinesem `rtvu Gospodu; osve{tajte se i hodite sa mnom na `rtvu. Pa osve{ta i Jeseja i sinove njegove i pozva ih na `rtvu.

16:6 I kad do|o{e vidjev{i Elijava re~e: jama~no je pred Gospodom pomazanik njegov.

16:7 Ali Gospod re~e Samuilu: ne gledaj na lice njegovo ni na visinu rasta njegova, jer sam ga odbacio; jer ne gledam na {to ~ovjek gleda: ~ovjek gleda {to je na o~ima, a Gospod gleda na srce.

16:8 I dozva Jesej Avinadava, i re~e mu da ide pred Samuila. A on re~e: ni toga nije izabrao Gospod.

16:9 Potom Jesej re~e Sami da ide. A on re~e: ni toga nije izabrao Gospod.

16:10 Tako re~e Jesej te pro|o{e sedam sinova njegovijeh pred Samuila; a Samuilo re~e Jeseju: nije Gospod izabrao tjih.

16:11 Potom re~e Samuilo Jeseju: jesu li ti to svi sinovi? A on re~e: ostao je jo{ najmla|i; eno ga, pase ovce. Tada re~e Samuilo Jeseju: po{lji, te ga dovedi, jer ne}emo sjedati za sto dokle on ne do|e.

16:12 I posla, te ga dovede. A bija{e sme|, lijepijeh o~iju i lijepa stasa. I Gospod re~e: ustani, poma`i ga, jer je to.

16:13 Tada Samuilo uze rog sa uljem, i pomaza ga usred bra}e njegove; i si|e duh Gospodnji na

Davidu i osta na njemu od toga dana. Potom usta Samuilo i otide u Ramu.

16:14 A duh Gospodnji otide od Saula, i uznemirava{e ga zao duh od Gospoda.

16:15 I reko{e Saulu sluge njegove: gle, sada te uznemiruje zli duh Bo`iji.

16:16 Neka gospodar na{ zapovjedi slugama svojim koje stoje pred tobom, da potra`e ~ovjeka koji zna udarati u gusle, pa kad te napadne zli duh Bo`ji, neka udara rukom svojom, i odlak{a}e ti.

16:17 I re~e Saul slugama svojim: potra`ite ~ovjeka koji zna dobro udarati u gusle, i dovedite mi ga.

16:18 A jedan izme|u sluga njegovijeh odgovori i re~e: evo, ja znam sina Jeseja Vitlejemca, koji umije dobro udarati u gusle, i hrabar je junak i ubojnik, i pametan je i lijep, i Gospod je s njim.

16:19 I Saul posla ljude k Jeseju i poru~i: po{lji mi Davida sina svojega koji je kod ovaca.

16:20 A Jesej uze magarca i hljeba i mje{inu vina i jedno jare, i posla Saulu po Davidu sinu svojem.

16:21 I David do|e k Saulu i izide preda nj, i omilje Saulu veoma, te ga postavi da mu nosi oru`je.

16:22 Potom posla Saul k Jeseju i poru~i: neka David ostane kod mene, jer je na{ao milost preda mnom.

16:23 I kad bi duh Bo`ji napao Saula, David uzev{i gusle udarao bi rukom svojom, to bi Saul odahnuo i bilo bi mu bolje, jer bi zli duh oti{ao od njega.

GLAVA 17

Tada Filisteji skupi{e vojsku svoju da vojuju, i skupi{e se u Sokotu Judinu, i stado{e u oko izme|u Sokota i Azike na me|i Damimskoj.

17:2 A Saul i Izrailjci skupi{e se i stado{e u oko u dolini Ili, i uvrsta{e se prema Filistejima.

17:3 I Filisteji stajahu na brdu odonuda a Izrailjci stajahu na brdu odovuda, a me|u njima bje{e dolina.

17:4 I izide iz okola Filistejskoga jedan zato~nik po imenu Golijat iz Gata, visok {est lakata i ped.

17:5 I na glavi mu bje{e kapa od mjedi, i oklop plo~ast na njemu od mjedi; i bija{e oklop te`ak pet tisu}a sikala.

17:6 I nogavice od mjedi bjehu mu na nogu, i {tit od mjedi na ramenima.

17:7 A koplja~a od koplja mu bje{e kao vratilo, a gvo`|a u koplju mu bje{e {est stotina sikala; i koji mu oru`je no{a{e i|a{e pred njim.

17:8 On stav{i vika{e vojsku Izrailjsku, i govora{e im: {to ste iza{li uvrstav{i se? nijesam li ja Filistejin a vi sluge Saulove? izberite jednoga izme|u sebe, pa neka iza|e k meni.

17:9 Ako me nadja~a i pogubi me, mi }emo vam biti sluge; ako li ja njega nadja~am i pogubim ga, onda }ete vi biti nama sluge, i slu`i}ete nam.

17:10 Jo{ govora{e Filistejin: ja osramotih danas vojsku Izrailjsku: dajte mi ~ovjeka da se bijemo.

17:11 A kad Saul i sav Izrailj ~u {ta re~e Filistejin, prepado{e se i upla{i{e se vrlo.

17:12 A bija{e David sin jednoga Efra}anina, iz Vitlejema Judina, kojemu ime bje{e Jesej, koji ima{e osam sinova i bija{e u vrijeme Saulovo star i vremenit me|u ljudima.

17:13 I tri najstarija sina Jesejeva otido{e za Saulom na vojsku; a imena trojici sinova njegovijeh koji otido{e na vojsku bijahu prvencu Elijav a drugome Avinadav a tre}emu Sama.

17:14 A David bija{e najmla|i. I ona tri najstarija otido{e za Saulom.

17:15 A David otide od Saula i vrati se u Vitlejem da pase ovce oca svojega.

17:16 A Filistejin izla`a{e jutrom i ve~erom, i staja ~etrdeset dana.

17:17 A Jesej re~e Davidu sinu svojemu: uzmi sada za bra}u svoju efu ovoga pr`enoga `ita i ovijeh deset hljebova, i odnesi br`e u oko bra}i svojoj.

17:18 A ovijeh deset mladijeh siraca odnesi tisu}niku, i vidi bra}u svoju kako su, i donesi od njih znak.

17:19 A Saul i oni i sav Izrailj bijahu u dolini Ili ratuju}i s Filistejima.

17:20 I tako David usta rano i ostavi ovce na ~uvaru; pa uze i otide kako mu zapovjedi Jesej; i do|e na mjesto gdje bje{e oko, i vojska izla`a{e da se vrsta za boj, i podiza{e ubojnu viku.

17:21 I staja{e vojska Izrailjska i Filistejska jedna prema drugoj.

17:22 Tada ostavi David svoj prtljag kod ~uvara, koji ~uva{e prtljag, i otr~a u vojsku, i do|e i zapita bra}u svoju za zdravlje.

17:23 I dokle govora{e s njima, gle, onaj zato~nik po imenu Golijat Filistejin iz Gata, izide iz vojske Filistejske i govora{e kao prije, i David ~u.

17:24 A svi Izrailjci kad vidje{e toga ~ovjeka, uzbjego{e od njega, i bje{e ih strah veoma.

17:25 I govorahu Izrailjci: vidjeste li toga ~ovjeka {to izide? Jer izide da sramoti Izrailja. A ko bi ga pogubio, car bi mu dao silno blago, i k}er svoju dao bi mu; i oslobodio bi dom oca njegova u Izrailju.

17:26 Tada re~e David ljudima koji stajahu oko njega govore{i: {ta }e se u~initi ~ovjeku koji pogubi toga Filistejina i skine sramotu s Izrailja? Jer ko je taj Filistejin neobrezani da sramoti vojsku Boga `ivoga?

17:27 A narod mu odgovori iste rije~i govore{i: to }e se u~initi onome ko ga pogubi.

17:28 A kad ~u Elijav brat njegov najstariji kako se razgovara s tijem ljudima, razljuti se Elijav na Davida, i re~e mu: {to si do{ao? i na kom si ostavio ono malo ovaca u pustinji? znam ja objest tvoju i zlo}u srca tvojega; do{ao si da vidi{ boj.

17:29 A David re~e: {ta sam sad u~inio? zapovje|eno mi je.

17:30 Potom okrenu se od njega k drugome i zapita kao prije; i narod mu odgovori kao prije.

17:31 I kad ~u{e rije~i koje govora{e David, javi{e ih Saulu, a on ga dozva k sebi.

17:32 I David re~e Saulu: neka se niko ne pla{i od onoga; sluga }e tvoj iza}i i bi}e se s Filistejinom.

17:33 A Saul re~e Davidu: ne mo`e{ ti i}i na Filistejina da se bije{s s njim, jer si ti dijete a on je vojn~nik od mladosti svoje.

17:34 A David re~e Saulu: sluga je tvoj pasao ovce oca svojega; pa kad do|e lav ili medvjed i odnese ovcu iz stada,

17:35 Ja potr~ah za njim, i udarih ga i oteh mu iz ~eljusti; i kad bi sko~io na me; uhvatih ga za grlo, te ga bih i ubih.

17:36 I lava i medvjeda ubijao je tvoj sluga, pa }e i taj Filistejin neobrezani pro}i kao oni; jer osramoti vojsku Boga `ivoga.

17:37 Jo{ re~e David: Gospod koji me je sa~uvao od lava i medvjeda, on }e me sa~uvati i od ovoga Filistejina. Tada re~e Saul Davidu: idi, i Gospod neka bude s tobom.

17:38 I Saul dade Davidu svoje oru`je, i metnu mu na glavu kapu svoju od mjedi i metnu oklop na nj.

17:39 I pripasa David ma~ njegov preko svojega odijela i po|e, ali ne bje{e navikao, pa re~e David Saulu: ne mogu i}i s tijem, jer nijesam navikao. Pa skide David sa sebe.

17:40 I uze {tap svoj u ruku, i izabra na potoku pet glatkih kamena i metnu ih u torbu pastirsku, koju ima{e, i uze pra}u svoju u ruku, i tako po|e ka Filistejinu.

17:41 A i Filistejin i|a{e sve bli`e k Davidu, a ~ovjek koji mu no{a{e oru`je, i|a{e pred njim.

17:42 A kad Filistejin pogleda i vidje Davida, potsmjehnu mu se, {to bje{e mlad i sme| i lijepa lica.

17:43 I re~e Filistejin Davidu: eda li sam pseto, te ide{ na me sa {tapom? I proklinja{e Filistejin Davida bogovima svojim.

17:44 I re~e Filistejin Davidu: hodi k meni da dam tijelo tvoje pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim.

17:45 A David re~e Filistejinu: ti ide{ na me s ma~em i s kopljem i sa {titom; a ja idem na te u ime Gospoda nad vojskama, Boga vojske Izrailjeve, kojega si ru`io.

17:46 Danas }e te Gospod dati meni u ruke, i ubi}u te, i skinu}u glavu s tebe, i da}u danas tjelesa vojske Filistejske pticama nebeskim i zvjerima

zemaljskim, i pozna}e sva zemlja da je Bog u Izraelju.

17:47 I zna}e sav ovaj zbor da Gospod ne spasava ma~em ni kopljem, jer je rat Gospodnji, zato }e vas dati nama u ruke.

17:48 A kad se Filistejin podi`e i do|e bli`e k Davidu, David br`e istr~a na boji{te pred Filistejina.

17:49 I David turi ruku svoju u torbu svoju, i izvadi iz nje kamen, i baci ga iz pra}e, i pogodi Filistejina u ~elo i u|e mu kamen u ~elo, te pade ni~ice na zemlju.

17:50 Tako David pra}om i kamenom nadja~a Filistejina, i udari Filistejina i ubi ga; a nema{e David ma~a u ruci.

17:51 I pritr~av David stade na Filistejina, i zgrabi ma~ njegov i izvu~e ga iz korica i pogubi ga i otsije~e mu glavu. A Filisteji kad vidje{e gdje pogibe junak njihov pobjego{e.

17:52 A Izrailjci i Judejci usta{e i povika{e i potjera{e Filisteje do doline i do vrata Akaronskih; i pada{e pobijeni Filisteji po putu Sarajimskom do Gata i do Akarona.

17:53 Potom se vrati{e sinovi Izrailjevi tjerav{i Filisteje, i oplijeni{e oko njihov.

17:54 A David uze glavu Filistejinovu, i odnese je u Jerusalem, a oru`je njegovo ostavi u svojoj kolibi.

17:55 A kad Saul vidje Davida gdje ide pred Filistejina, re~e Aveniru vojvodi: ~iji je sin taj mladi}, Avenir? A Avenir re~e: kako je `iva du{a tvoja, care, ne znam.

17:56 A car re~e: pitaj ~iji je sin taj mladi}.

17:57 A kad se vrati David pogubiv{i Filistejina, uze ga Avenir i izvede ga pred Saula, a u ruci mu bje{e glava Filistejinova.

17:58 I Saul re~e mu: ~iji si sin, dijete? A David re~e: ja sam sin sluge tvogega Jeseja Vitlejemca.

GLAVA 18

I kad svr{i razgovor sa Saulom, du{a Jonatanova prionu za du{u Davidovu, i Jonatan ga zapazi

kao svoju du{u.

18:2 I uze ga Saul taj dan, i ne dade mu da se vrati ku}i oca svojega.

18:3 I Jonatan u~ini vjeru s Davidom, jer ga ljubla{e kao svoju du{u.

18:4 I skide Jonatan sa sebe pla{t, koji no{a{e, i dade ga Davidu, i odijelo svoje i ma~ svoj i luk svoj i pojas svoj.

18:5 I i|a{e David na {to ga god Saul po{ilja{e, i bija{e sre}an, i postavi ga Saul nad vojnicima, i omilje svemu narodu, pa i slugama Saulovijem.

18:6 A kad se vra}ahu, i kad se David vra}a{e ubiv{i Filistejina, izlazi{e `ene iz svakoga grada Izrailjeva pjevaju}i i igraju}i na susret caru Saulu, s bubnjima i s veseljem i guslama.

18:7 I otpijevaju}i `ene jedne drugima uza svirke govorahu: Saul zgubi svoju tisu}u, ali David svojih deset tisu}a.

18:8 I razgnjevi se Saul vrlo, i ne bi{e mu po volji te rije~i, i re~e: Davidu dado{e deset tisu}a, a meni dado{e tisu}u; jo{ mu samo carstvo treba.

18:9 I od toga dana Saul gleda{e poprijeko Davida.

18:10 A sutradan napade Saula zli duh Bo`ji, te prorokova{e u ku}i, a David mu udara{e rukom svojom u gusle kao prije: a Saulu u ruci bje{e koplje.

18:11 I Saul baci koplje govore}i: da prikujem Davida za zid. Ali mu se David izma~e dva puta.

18:12 I Saula bje{e strah od Davida, jer Gospod bje{e s njim, a od Saula bje{e otstupio.

18:13 Zato ga ukloni Saul od sebe, i postavi ga tisu}nikom; i on odla`a{e i dola`a{e pred narodom.

18:14 I David bija{e sre}an u svemu {to ~inja{e, jer Gospod bija{e s njim.

18:15 A Saul vide}i da je veoma sre}an, boja{e ga se.

18:16 A sav Izrailj i Juda ljubla{e Davida, jer on odla`a{e i dola`a{e pred njima.

18:17 I re~e Saul Davidu: evo, k}er svoju stariju Meravu da}u ti za `enu, samo mi budi hrabar i vodi ratove Gospodnje. Jer Saul govora{e: ne}u da se

digne moja ruka na nj, nego Filistejska ruka neka se digne na nj.

18:18 A David re~e Saulu: ko sam ja i kakav je `ivot moj ili dom oca mojega u Izrailju, da budem zet carev?

18:19 A kad do|e vrijeme da Meravu k}er Saulovu dadu Davidu, dado{e je Adrilu Meola}aninu za `enu.

18:20 Ali Davida ljubla{e Mihala k}i Saulova; a kad to javi{e Saulu, bi mu po volji.

18:21 I re~e Saul: da}u mu je da mu bude zamka i da se di`e na nj ruka Filistejska. A Davidu re~e Saul: bi}e{ mi danas zet s drugom.

18:22 I zapovjedi Saul slugama svojim: recite Davidu tajno i govorite: gle, omilio si caru, i sve sluge njegove ljube te; budi sada zet carev.

18:23 I sluge Saulove reko{e te rije~i Davidu, a David re~e: mislite li da je lako biti zet carev? ta ja sam siromah i mali ~ovjek.

18:24 I Saulu javi{e ovo sluge njegove govore}i: ovako re~e David.

18:25 A Saul re~e: ovako recite Davidu: ne tra`i car uzdarja, nego sto okrajaka Filistejskih, da se car osveti svojim neprijateljima. A Saul mi{lja{e kako bi David pao u ruke Filistejima.

18:26 I sluge njegove kaza{e Davidu te rije~i, i Davidu bi po volji da postane carev zet. I vrijeme se jo{ ne navr{i.

18:27 A David usta i otide sa svojim ljudima, i pobi dvjesta Filisteja. I donese David okrajke njihove, i dado{e ih na broj caru da bi postao carev zet. I Saul mu dade za `enu Mihalu k}er svoju.

18:28 I Saul vidje i pozna da je Gospod sa Davidom; i Mihala k}i Saulova ljubla{e ga.

18:29 A Saul se jo{ ve}ma poboja Davida; i bija{e Saul jednako neprijatelj Davidu.

18:30 A knezovi Filistejski udarahu; i kad god udarahu, David bija{e sre}niji od svih sluga Saulovijeh, i ime se njegovo vrlo proslavi.

GLAVA 19

I Saul govori Jonatanu sinu svojemu i svijem slugama svojim da ubiju Davida; ali Jonatan sin Saulov ljubljaje veoma Davida.

19:2 I javi Jonatan Davidu i re~e mu: Saul otac moj tra`i da te ubije; nego se ~uvaj sjutra, skloni se gdje god i prikrij se.

19:3 A ja }u iza{i i staja}u pored oca svojega u polju gdje ti bude{i, i govori}u o tebi s ocem svojim, i {to doznam javi}u ti.

19:4 I Jonatan progovori za Davida Saulu ocu svojemu, i re~e mu: da se ne ogrije{i car o slugu svojega Davida, jer se on nije ogrije{io o tebe, nego je jo{ vrlo dobro za te {to je ~inio.

19:5 Jer nije mario za `ivot svoj i pobio je Fili-steje, i Gospod u~ini spasenje veliko svemu Izraelju; vidio si i radovao si se; pa za{to bi se ogrije{io o krv pravu i ubio Davida ni za {to?

19:6 I poslu{a Saul Jonatana, i zakle se Saul: tako `iv bio Gospod, ne}e poginuti.

19:7 Tada Jonatan dozva Davida, i kaza mu Jonatan sve ovo; i dovede Jonatan Davida k Saulu, i opet bi pred njim kao pre|e.

19:8 I nastala opet rat, i David izide i pobi se s Filijstajima, i razbi ih veoma, te bje`a{e od njega.

19:9 Potom zli duh Gospodnji napade Saula kad sje|a{e kod ku}e i dr`a{e koplje u ruci, a David udara{e rukom o gusle.

19:10 I Saul {a{e Davida kopljem prikovati za zid, ali se on izma~e Saulu, te koplje udari u zid, a David pobje`e i izbavi se onu no}.

19:11 A Saul posla ljude ka ku}i Davidovoj da ga ~uvaju i ujutru ubiju. A to javi Davidu `ena njegova Mihala govore{i: ako no}as ne izbavi{ du{e svoje, ujutru }e{ poginuti.

19:12 Tada Mihala spusti Davida kroz prozor, te otide i pobje`e i izbavi se.

19:13 A Mihala uze lik, i metnu ga u postelju, i metnu mu pod glavu uzglavlje od kostrijeti, i pokri ga haljinom.

19:14 I kad Saul posla ljude da uhvate Davida, ona re~e: bolestan je.

19:15 A Saul posla opet ljude da vide Davida govore{i: donesite mi ga u postelji da ga pogubim.

19:16 A kad do|o{e poslani, gle, lik u postelji i uzglavlje od kostrijeti pod glavom mu.

19:17 I re~e Saul Mihali: {to me tako prevari i pusti neprijatelja mojega da ute~e? A Mihala re~e Saulu: on mi re~e: pusti me, ili }u te ubiti.

19:18 Tako David ute~e i izbavi se, i do|e k Samuilu u Ramu, i pripovjedi mu sve {to mu je u~inio Saul. i otido{e on i Samuilo, i osta{e u Najotu.

19:19 A Saulu do|e glas i reko{e mu: eno Davida u Najotu u Rami.

19:20 Tada posla Saul ljude da uhvate Davida; i oni vidje{e zbor proroka gdje prorokuju a Samuilo im starje{ina. I duh Gospodnji do|e na poslanike Saulove, te i oni prorokovahu.

19:21 A kad to javi{e Saulu, on posla druge poslanike, ali i oni prorokovahu, te Saul opet posla tre}e poslanike, ali i oni prorokovahu.

19:22 Tada sam po|e u Ramu, i kad do|e na veliki studenac koji je u Sokotu, zapita govore{i: gdje je Samuilo i David? I reko{e mu: eno ih u Najotu u Rami.

19:23 I po|e u Najot u Rami; ali i na njega si|e duh Bo`ji, te idu}i dalje prorokova{e dokle do|e u Najot u Rami.

19:24 Pa skide i on haljine svoje sa sebe, i prorokova i on pred Samuilom, i padnuv{i le`a{e goceo onaj dan i svu no}. Stoga se govori: eda li je i Saul me|u prorocima?

GLAVA 20

A David pobje`e iz Najota u Rami, i do|e i re~e Jonatanu: {ta sam u~inio? kakva je krivica moja? i {ta sam zgrije{io ocu tvojemu, te tra`i du{u moju?

20:2 A on mu re~e: sa~uvaj Bo`e! ne}e{ ti poginuti. Evo otac moj ne ~ini ni{ta, ni veliko ni malo, a da meni ne ka`e; a kako bi to tajio od mene otac moj? Ne}e to biti.

20:3 A David zaklinju}i se opet re~e: otac tvoj zna dobro da sam na{ao ljubav u tebe, pa veli: ne

treba da dozna za ovo Jonatan, da se ne o`alosti. Ali tako `iv bio Gospod i tako `iva bila du{a tvoja, samo je jedan korak izme|u mene i smrti.

20:4 A Jonatan re~e Davidu: {ta `eli du{a tvoja? Ja }u ti u~initi.

20:5 I David re~e Jonatanu: evo sjutra je mladina, kad treba s carem da jedem, pusti me dakle da se sakrijem u polju do tre}ega ve~era.

20:6 Ako zapita za me otac tvoj, ti reci: vrlo mi se molio David da otr~i u Vitlejem grad svoj, jer je ondje godi{nja `rtva svega roda njegov.

20:7 Ako re~e: dobro, bi}e miran sluga tvoj; ako li se razgnjevi, znaj da je zlo naumio.

20:8 U~ini dakle milost sluzi svojem, kad si vjeru Gospodnju uhvatio sa slugom svojim; ako je kaka krivica na meni, ubij me sam, jer za{to bi me vodio k ocu svojemu?

20:9 A Jonatan mu re~e: Bo`e sa~uvaj; jer da doznam da je otac moj naumio zlo da te zadesi, zar ti ne bih javio?

20:10 A David re~e Jonatanu: ko }e mi javiti ako ti otac odgovori {to je zlo?

20:11 A Jonatan re~e Davidu: hodi da izidemo u polje. I izido{e obojica u polje.

20:12 I Jonatan re~e Davidu: Gospode Bo`e Izrailjev! kad isku{am oca svojega sjutra u ovo doba ili prekosjutra, i bude dobro po Davida, ako ne po{ljem k tebi i ne javim ti,

20:13 Neka Gospod u~ini tako Jonatanu i tako neka doda. Ako li otac moj bude naumio da ti u~ini zlo, ja }u ti javiti, i opravi}u te, i oti}i }e{ s mirom; i Gospod neka bude s tobom kao {to je bio s ocem mojim.

20:14 A i ti, dokle sam `iv, ~ini}e{ meni milost Gospodnju da ne poginem;

20:15 I ne}e{ ukratiti milosti svoje domu mojemu dovijeka, ni onda kad Gospod istrijebi sve neprijatelje Davidove sa zemlje.

20:16 Tako Jonatan u~ini vjeru s domom Davidovijem govore}i: Gospod neka tra`i iz ruku neprijatelja Davidovijeh.

20:17 I jo{ zakle Jonatan Davida ljubavlju svojom k njemu, jer ga ljublja{e kao svoju du{u

20:18 Potom re~e mu Jonatan: sjutra je mladina, i pita}e se za te, jer }e tvoje mjesto biti prazno.

20:19 A ti ~ekaj do tre}ega dana, pa onda otidi brzo i do|i na mjesto gdje si se bio sakrio kad se ovo radilo, i sjedi kod kamena Ezila.

20:20 A ja }u baciti tri strijele ukraj toga kamena, kao da ga|am biljegu.

20:21 I evo posla}u momka govore}i mu: idi, na|i strijele. Ako re~em momku: eto strijele su za tobom ovamo bli`e, digni ih; tada do|i, dobro je po te, i ne}e ti biti ni{ta, tako `iv bio Gospod!

20:22 Ako li ovako re~em momku: eto strijele su pred tobom tamo dalje; onda idi, jer te Gospod {alje.

20:23 A za ove rije~i {to rekosmo ja i ti, evo, Gospod je svjedok izme|u mene i tebe dovijeka.

20:24 Potom se David sakri u polju; i do|e mladina, i car sjede za sto da jede.

20:25 A kad car sjede na svoje mjesto po obi~aju na mjesto kod zida, Jonatan usta, a Avenir sjede do Saula, a mjesto Davidovo bje{e prazno.

20:26 I Saul ne re~e ni{ta onaj dan, jer mi{lja{e, dogodilo mu se {togod, te nije ~ist, zacijelo nije ~ist.

20:27 A sjutradan, drugi dan mjeseca, opet bje{e prazno mjesto Davidovo, a Saul re~e Jonatanu sinu svojem: za{to sin Jesejev ne do|e na objed ni ju~e ni danas?

20:28 A Jonatan odgovori Saulu: vrlo me je molio David da otide do Vitlejema,

20:29 Rekav{i: pusti me, jer porodica na{a ima `rtvu u gradu, i sam mi je brat zapovjedio; ako sam dakle na{ao milost pred tobom, da otidem i vidim bra}u svoju. Zato nije do{ao na carev objed.

20:30 Tada se razgnjevi Saul na Jonatana, te mu re~e: nevaljali i neposlu{ni sine! zar ja ne znam da si izabrao sina Jesejeva sebi na sramotu i na sramotu svojoj nevaljaloj majci?

20:31 Jer, dokle je `iv sin Jesejev na zemlji, ne}e{ se utvrditi ni ti ni carstvo tvoje; zato po{lji sada i dovedi ga k meni, jer je zaslu`io smrt.

20:32 A Jonatan odgovori Saulu ocu svojem i re~e mu: za{to da se pogubi? {ta je u~inio?

20:33 Tada se Saul baci kopljem na nj da ga ubije. Tada vidje Jonatan da je otac njegov naumio ubiti Davida.

20:34 I usta Jonatan od stola njegova, i ništa ne jede drugi dan po mladini; jer se zabrinu za Davida, što ga otac osramoti.

20:35 A kad bi ujutru, izide Jonatan u polje u vrijeme kako bježe ugovorio s Davidom, i s njim jedno mom-e.

20:36 I re-e momku svojemu: tr-i da mi na|e{ strijele koje }u pustiti. I mom-e otr-a, a on pusti strijelu preko njega.

20:37 A kad do|e momak do mjesta kuda bježe zastrijelio Jonatan, viknu Jonatan za momkom govore{i: nije li strijela dalje naprijed?

20:38 Jo{ viknu Jonatan za momkom: br`e, ne stoj. I momak Jonatanov pokupi strijele, i vrati se gospodaru svojemu.

20:39 Ali momak ne zna{e ništa, samo Jonatan i David znahu {ta je.

20:40 I Jonatan dade oru`je svoje momku koji bija{e s njim, i re-e mu: idi, odnesi u grad.

20:41 I kad momak otide, David usta s ju`ne strane i pade ni-ice na zemlju, i pokloni se tri puta, i poljubi{e se, i plaka{e obojica, a David osobito.

20:42 I re-e Jonatan Davidu: idi s mirom, kao {to smo se zakleli obojica imenom Gospodnjim rekav{i: Gospod da je svjedok izme|u mene i tebe i izme|u mojega sjemena i tvojega sjemena dovijeka.

20:43 I tako David ustav{i otide, a Jonatan se vrati u grad.

GLAVA 21

Tada David do|e u Nov k Ahimelehu sve{teniku; a Ahimeleh se upla{i i istr-a pred Davida, i re-e mu: zašto si sam, i nema nikoga s tobom?

21:2 A David re-e Ahimelehu sve{teniku: car mi ne{to zapovjedi, i re-e mi: niko da ne dozna zašto te {aljem i {ta sam ti zapovjedio. A sluge sam opravio u to i to mjesto.

21:3 Nego {ta ima{ pri ruci? daj mi pet hljebova, ili {ta ima{.

21:4 A sve{tenik odgovori Davidu i re-e: nemam pri ruci obi~noga hljeba; nego ima svetoga hljeba; ali jesu li se momci ~uvali od `ena?

21:5 A David odgovori sve{teniku i re-e mu: nije bilo `ena kod nas ni ju-e ni onomadne, otkako sam po{ao, i sudovi su u momaka bili sveti. A ako bi put i ne-ist bio, osveti}e se danas sudovima.

21:6 Tada mu dade sve{tenik hljebove svete, jer ne bje{e hljeba osim hljebova postavljenijeh, koji bijahu uzeti ispred Gospoda da se postave hljebovi topli onaj dan kad se oni uze{e.

21:7 A ondje bija{e onaj dan jedan od sluga Saulovijeh bave{i se pred Gospodom, kojemu ime bje{e Doik Idumejac, starje{ina nad pastirima Saulovijem.

21:8 I David re-e Ahimelehu: ima{ li tu kako koplje ili ma~? jer ni ma~a svojega ni oru`ja ne ponesoh, jer stvar careva bija{e hitna.

21:9 A sve{tenik re-e: ovdje je ma~ Golijata Filistejina, kojega si ubio u dolini Ili, uvijen u platno iza ople}aka; ako ho}e{, uzmi ga, jer drugoga osim njega nema ovdje. A David re-e: takoga vi{e nema, daj mi ga.

21:10 Potom se podi`e David, i pobje`e onaj dan od Saula, i do|e k Ahisu caru Gatskom.

21:11 A Ahisu reko{e sluge njegove: nije li ovo David car zemaljski? Nijesu li o njemu pjevali igraju{i i govore{i: Saul zgubi svoju tisu}u, a David svojih deset tisu}a?

21:12 I David metnu ove rije-i u srce svoje, i poboja se veoma Ahisa cara Gatskoga.

21:13 I pretvori se pred njima i u~ini se lud u rukama njihovijem; i {ara{e po vratima, i baca{e pjenu niz bradu svoju.

21:14 I Ahis re-e slugama svojim: eto, vidite da je ~ovjek lud; {to ste mi ga doveli?

21:15 Zar nemam dosta ludijeh, nego mi dovedoste toga da luduje preda mnoom? zar }e taj u}i u ku}u moju?

GLAVA 22

Tada David otide odande i ute~e u pe}inu Odolamsku. A kad to ~u{e bra}a njegova i savdom oca njegova, do|o{e onamo k njemu.

22:2 I skupi{e se oko njega koji god bijahu u nevolji i koji bijahu zadu`eni i koji god bijahu tu`na srca; i on im posta poglavica; i bje{e ih s njim oko ~etiri stotine ljudi.

22:3 I odande otide David u Mispu Moavsku, i re~e caru Moavskom: dopusti da se otac moj i mati moja sklone kod vas dokle vidim {ta }e Bog u-initi sa mnom.

22:4 I izvede ih pred cara Moavskoga, i osta{e kod njega za sve vrijeme dokle David bje{e u onome gradu.

22:5 Ali prorok Gad re~e Davidu: nemoj ostati u tom gradu, idi i vrati se u zemlju Judinu. I David otide i do|e u {umu Aret.

22:6 A Saul ~u da se pojavio David i ljudi {to bijahu s njim. Tada Saul sje|a{e u Gavaji pod {umom u Rami, s kopljem u ruci, a sve sluge njegove stajahu pred njim.

22:7 I re~e Saul slugama svojim koje stajahu pred njim: ~ujte sinovi Venijaminovi; ho}e li vama svjema sin Jesejev dati njive i vinograde? ho}e li sve vas u-initi tisu}nicima i stotinicima?

22:8 Te ste se svi slo`ili na me, i nema nikoga da mi javi da se moj sin slo`io sa sinom Jesejevijem, i nema nikoga me|u vama da mari za me i da mi javi da je sin moj podigao slugu mojega na me da mi zasjeda, kao {to se danas vidi.

22:9 Tada odgovori Doik Idumejac, koji staja{e sa slugama Saulovijem, i re~e: vidio sam sina Jesejeva gdje do|e u Nov k Ahimelehu sinu Ahitovovu.

22:10 On pita za nj Gospoda, i dade mu bra{njenice: i ma~ Golijata Filistejina dade mu.

22:11 Tada car posla da dovedu Ahimeleha sina Ahitovova sve{tenika i sav dom oca njegova, sve{tenike, koji bijahu u Novu. I do|o{e svi k caru.

22:12 Tada re~e Saul: ~uj sada sine Ahitovov. A on odgovori: evo me, gospodaru.

22:13 A Saul mu re~e: za{to ste se slo`ili na me ti i sin Jesejev, te si mu dao hljeba i ma~, i pitao si Boga za nj, da bi ustao na me da mi zasjeda, kao {to se vidi danas?

22:14 A Ahimeleh odgovori caru i re~e: a ko je izme|u svijeh sluga tvojih kao David, vjeran, i zet carev i poslu{an tebi i po{tovan u ku}i tvojoj?

22:15 Eda li sam sad prvi put pitao Gospoda za nj? Sa-uvaj Bo`e! neka car ne bijedi takim ~im sluge svojega niti koga u domu oca mojega; jer nije znao sluga tvoj od svega toga ni{ta.

22:16 Ali car re~e: poginu}e{, Ahimele{e! i ti i sav dom oca tvoga.

22:17 Tada car re~e slugama koje stajahu pred njim: okrenite se i pogubite sve{tenike Gospodnje, jer je i njihova ruka s Davidom, i znaju}i da je pobjegao ne javi{e mi. Ali sluge careve ne htje{e podignuti ruke svoje da ulo`e na sve{tenike Gospodnje.

22:18 Tada re~e car Doiku: okreni se ti, te ulo`i na sve{tenike. I okrenu{e se Doik Idumejac ulo`i na sve{tenike, i pobi ih onaj dan osamdeset i pet, koji no{ahu ople}ak laneni.

22:19 I u Novu, gradu sve{teni-kom, isije~e o{trijem ma~em i ljude i `ene i djecu i koja sisahu, i volove, i magarice i sitnu stoku o{trijem ma~em.

22:20 Ali ute~e jedan sin Ahimeleha sina Ahitovova, po imenu Avijatar, i pobje`e k Davidu.

22:21 I Avijatar javi Davidu da je Saul pobio sve{tenike Gospodnje.

22:22 A David re~e Avijataru: znao sam onoga dana kad je bio ondje Doik Idumejac da }e zacijelo kazati Saulu; ja sam kriv za sve du{e doma oca tvoga.

22:23 Ostani kod mene, ne boj se; jer ko tra`i moju du{u tra`i}e i tvoju; kod mene }e{ biti sa-uvan.

GLAVA 23

Tada javi{e Davidu govore}i: evo Filisteji udari{e na Keilu, i haraju gumna.

23:2 I upita David Gospoda govore}i: ho}u li i}i i udariti na te Filisteje? A Gospod re~e Davidu: idi, i pobi}e{ Filisteje i izbaviti Keilu.

23:3 A Davidu reko{e ljudi njegovi: evo nas je strah ovdje u Judinoj zemlji, a {ta }e biti kad po|emo u Keilu, na oko Filistejski.

23:4 Zato David opet upita Gospoda, a Gospod mu odgovori i re~e: ustani, idi u Keilu, jer }u ja predati Filisteje u ruke tvoje.

23:5 Tada otide David sa svojim ljudima u Keilu, i udari na Filisteje, i otjera im stoku, i pobi ih ljuto; tako izbavi David stanovnike Keilske.

23:6 A kad Avijatar sin Ahimelehov pobje`e k Davidu u Keilu, donese sobom ople}ak.

23:7 Potom javi{e Saulu da je David do{ao u Keilu; i re~e Saul: dao ga je Bog u moje ruke, jer se zatvorio u{av{i u grad, koji ima vrata i prijevornice.

23:8 I sazva Saul sav narod na vojsku da ide na Keilu i opkoli Davida i ljude njegove.

23:9 Ali David dozna{vi da mu Saul zlo kuje, re~e Avijataru sve{teniku: uzmi na se ople}ak.

23:10 I re~e David: Gospode Bo`e Izrailjev! ~uo je sluga tvoj da se Saul sprema da do|e na Keilu da raskopa grad mene radi.

23:11 Ho}e li me Keiljani predati u njegove ruke? ho}e li do}i Saul kao {to je ~uo sluga tvoj? Gospode Bo`e Izrailjev! ka`i služi svojemu. A Gospod odgovori: do}i }e.

23:12 Opet re~e David: Keiljani ho}e li predati mene i moje ljude u ruke Saulove? A Gospod odgovori: preda}e.

23:13 Tada se David podi`e sa svojim ljudima, oko {est stotina ljudi, i otido{e iz Keile, i ido{e kuda mogo{e. A kad Saulu javi{e da je David pobjegao iz Keile, tada on ne htje i}i.

23:14 A David se bavlja{e u pustinji po tvrdijem mjestima, i namjesti se na jednom brdu u pustinji Zifu. A Saul ga tra`a{e jednako, ali ga Gospod nedade u njegove ruke.

23:15 I David vide}i da je Saul iza{ao te tra`i du{u njegovu, osta u pustinji Zifu, u {umi.

23:16 A Jonatan sin Saulov podi`e se i do|e k Davidu u {umu, i ukrijepi mu ruku u Gospodu;

23:17 I re~e mu: ne boj se, jer te ne}e stignuti ruka cara Saula oca mojega; nego }e{ carovati nad Izrailjem, a ja }u biti drugi za tobom; i Saul otac moj zna to.

23:18 I u~ini{e njih dvojica vjeru pred Gospodom; i David osta u {umi, a Jonatan otide ku}i svojoj.

23:19 Tada do|o{e Zifeji k Saulu u Gavaju, i reko{e: ne krije li se David kod nas po tvrdijem mjestima u {umi na brdu Eheli nadesno od Gesimona?

23:20 Sada dakle po svoj`elji du{e svoje, care, izidi, a na{e }e biti da ga predamo u ruke caru.

23:21 A Saul re~e: Gospod da vas blagoslovi, {to me po`alite.

23:22 Idite sada i doznajte jo{ bolje i razberite i promotrite gdje se sakrio i ko ga je ondje vidio; jer mi ka`u da je vrlo lukav.

23:23 Promotrite i vidite sva mjesta gdje se krije, pa opet do|ite k meni kad dobro doznate, i ja }u po}i s vama; i ako bude u zemlji, tra`i}u ga po svijem tisu}ama Judinijem.

23:24 Tada usta{e i otido{e u Zif prije Saula; a David i ljudi njegovi bijahu u pustinji Maonu u ravnici nadesno od Gesimona.

23:25 I Saul izide sa svojim ljudima da ga tra`i; a Davidu javi{e, te on si|e sa stijene i stade u pustinji Maonu. A Saul kad to ~u, otide za Davidom u pustinju Maon.

23:26 I Saul i|a{e jednom stranom planine, a David sa svojim ljudima drugom stranom planine; i David hi}a{e da ute~e Saulu, jer Saul sa svojim ljudima opkoljava{e Davida i njegove ljude da ih pohvata.

23:27 U tom do|e glasnik Saulu govore}i: br`e hodi; jer Filisteji udari{e na zemlju.

23:28 Tada se vrati Saul ne tjeraju}i dalje Davida, i otide pred Filisteje. Otuda se prozva ono mjesto Sela-Amalekot.

GLAVA 24

A David oti{av{i odande stade na tvrdijem mjestima Engadskim.

24:2 I kad se Saul vrati odagnav{i Filisteje, reko{e mu govore{i: eno Davida u pustinji Engadskoj.

24:3 Tada uze Saul tri tisu}e ljudi izabranijeh iz svega Izrailja, i otide da tra`i Davida i ljude njegove po vrlletima gdje su divokoze.

24:4 I do|e k torovima ov~ijim ukraj puta gdje bija{e pe}ina; i Saul u|e u nju rad sebe; a David i njegovi ljudi sje|ahu u kraju u pe}ini.

24:5 I reko{e Davidu ljudi njegovi: evo dana, za koji ti re~e Gospod: evo ja ti predajem neprijatelja tvojega u ruke da u~ini{ {to ti je volja. I David usta, te polako otsije~e skut od pla{ta Saulova.

24:6 A poslije zadrhta srce Davidu {to otsije~e skut Saulu.

24:7 I re~e svojim ljudima: ne dao Bog da to u~inim gospodaru svojemu, pomazaniku Gospodnjemu, da podignem ruku svoju na nj. Jer je pomazanik Gospodnji.

24:8 I odvrati rije~ima David ljude svoje i ne da de im da ustanu na Saula. I Saul iza{av iz pe}ine po|e svojim putem.

24:9 Potom David usta, i iza{av iz pe}ine stade vikati za Saulom govore{i: care gospodine! A Saul se obazre, a David se savi licem do zemlje i pokloni se.

24:10 I re~e David Saulu: za{to slu{a{ {to ti ka`u ljudi koji govore: eto David tra`i zlo tvoje?

24:11 Evo, danas vidje{e o~i tvoje da te je Gospod bio predao danas u moje ruke u ovoj pe}ini, i reko{e mi da te ubijem: ali te po{tedjeh, i rekoh: ne}u dignuti ruke svoje na gospodara svojega, jer je pomazanik Gospodnji.

24:12 Evo, o~e moj, evo vidi skut od pla{ta svojega u mojoj ruci: otsjekoh skut od pla{ta tvojega, a tebe ne ubih; poznaj i vidi da nema zla ni nepravde u ruci mojoj, i da ti nijesam zgrije{io; a ti vreba{du{u svoju da je uzme{.

24:13 Gospod neka sudi izme|u mene i tebe, i neka me osveti od tebe; ali ruka se moja ne}e podignuti na te.

24:14 Kako ka`e stara pri~a: od bezbo`njih izlazi bezbo`nost; zato se ruka moje ne}e podignuti na te.

24:15 Za kim je iza{ao car Izrailjev? koga goni{? mrtva psa, buhu jednu.

24:16 Gospod neka bude sudija, i neka rasudi izme|u mene i tebe; on neka vidi i raspravi moju parnicu i izbavi me iz ruke tvoje.

24:17 A kad izgovori David ove rije~i Saulu, re~e Saul: je li to tvoj glas, sine Davide? I podigav{i Saul glas svoj zaplaka.

24:18 I re~e Davidu: praviji si od mene, jer si mi vratio dobro za zlo koje sam ja tebi u~inio.

24:19 I danas si mi pokazao da mi dobro ~ini{; jer me Gospod dade tebi u ruke, a ti me opet ne ubi.

24:20 I ko bi na{av{i neprijatelja svojega pustio ga da ide dobrijem putem? Gospod neka ti vrati dobro za ovo {to si mi u~inio danas.

24:21 I sada, evo, znam da }e{ zacijelo biti car, i jako }e biti u tvojoj ruci carstvo Izrailjevo.

24:22 Zato mi se sada zakuni Gospodom da ne}e{ istrijebiti sjemena mojega poslije mene, ni ime na mojega zatrti u domu oca mojega.

24:23 I zakle se David Saulu; i Saul otide ku}i svojoj, a David i ljudi njegovi otido{e na tvrdo mjesto.

GLAVA 25

U tom umrije Samuilo i sabra se sav Izrailj, i plaka{e za njim, i pogrebo{e ga u domu njegovu u Rami. A David usta i si|e u pustinju FaranSKU.

25:2 A bija{e jedan ~ovjek u Maonu, a stoka mu bija{e na Karmilu; i bija{e ~ovjek vrlo bogat, jer ima{e tri tisu}e ovaca i tisu}u koza, i tada strizija{e ovce svoje na Karmilu.

25:3 I bje{e ime tom ~ovjeku Naval, a `eni mu ime Avigeja; i ona bija{e `ena razumna i lijepa, a

on bija{e tvrda srca i opak, a bija{e od roda Halevova.

25:4 I David ~u u pustinji da Naval stri`e ovce.

25:5 I posla David deset momaka, i re~e David momcima: idite na Karmil, i otidite k Navalu, i pozdravite ga od mene.

25:6 I recite mu: zdravo! i mir da ti je, i domu tvojemu da je mir, i svemu {to ima{ da je mir!

25:7 ^uo sam da stri`e{ ovce; pastiri su tvoji bivali kod nas, i ne u~inismo im nepravde, i ni{ta im nije nestalo dokle god bijahu na Karmilu.

25:8 Pitaj sluge svoje, i kaza}e ti. Neka ovi momci na|u milost pred tobom, jer do|osmo u dobar dan. Daj slugama svojim i Davidu sinu svojemu {to ti do|e do ruke.

25:9 I do|o{e momci Davidovi, i kaza{e Navalu u ime Davidovo sve ove rije~i, i umu~a{e.

25:10 A Naval odgovori slugama Davidovijem i re~e: ko je David? i ko je sin Jesejev? Danas ima mnogo sluga koje bje`e od svojih gospodara.

25:11 Eda li }u uzeti hljeb svoj i vodu svoju i meso {to sam poklao za ljude koji mi strigu ovce, pa dati ljudima kojih ne znam odakle su?

25:12 Tada se vrati{e momci Davidovi svojim putem, vrati{e se, i do{av{i kaza{e mu sve ove rije~i.

25:13 A David re~e svojim ljudima: pripa{ite svaki svoj ma~. I pripasa{e svaki svoj ma~, i David pripasa svoj ma~; i po|e za Davidom do~etiri stotine ljudi, a dvjesta osta{e kod prtljaga.

25:14 Ali Avigeji `eni Navalovoj kaza jedan izme|u sluga njegovijeh govore}i: evo, David posla iz pustinje poslanike da pozdravi gospodara na{ega, a on ih otjera.

25:15 A ti su nam ljudi bili vrlo dobri, niti nam u~ini{e krivo, niti nam ~ega nesta dokle god bijasmo kod njih u polju.

25:16 Nego nam bijahu zidovi i no}u i danju, dokle god bijasmo kod njih pasu}i ovce.

25:17 Zato sada gledaj i promisli {ta }e{ ~initi, jer je gotovo zlo gospodaru na{emu i svemu domu njegovu; a on je zao ~ovjek, da mu se ne mo`e govoriti.

25:18 Tada Avigeja br`e uze dvjesta hljebova i dvije mje{ine vina i pet ovaca zgotovljenijeh i pet mjerica pr`ena `ita, i sto grozdova suhoga gro`a i dvjesta gruda suhih smokava, i metnu na magarce.

25:19 I re~e momcima svojim: hajdete naprijed, a ja }u i}i za vama. A mu`u svojemu Navalu ni{ta ne re~e.

25:20 I sjedav{i na magarca i|a{e ispod gore, a gle, David i ljudi njegovi sla`ahu pred nju, i sukobi se s njima.

25:21 A David govora{e: ele sam zaludu ~uvao sve {to je taj imao u pustinji da mu ni{ta ne bje{e nestalo od svega {to ima; jer mi vrati zlo za dobro.

25:22 To neka u~ini Bog neprijateljima Davidovijem i to neka doda, ako mu do zore od svega {to ima ostavim i ono {to mokri uz zid.

25:23 A kad Avigeja ugleda Davida, br`e si|e s magarca, i pade pred Davidom na lice svoje i pokloni se do zemlje;

25:24 I padnuv{i mu k nogama re~e: na meni, gospodaru, neka bude ta krivica; ali da progovori slu{kinja tvoja tebi, i ~uj rije~i slu{kinje svoje.

25:25 Neka gospodar moj ne gleda na toga nevaljaloga ~ovjeka, Navala, jer je kao ime {to mu je; Naval mu je ime, i bezumlje je kod njega. A ja slu{kinja tvoja nijesam vidjela momaka gospodara svojega koje si slao.

25:26 Zato sada, gospodaru, tako `iv bio Gospod i tako `iva bila du{a tvoja, Gospod ti ne da da ide{ na krv i da se osveti{ svojom rukom. Zato sada neka bude neprijateljima tvojim kao Navalu i svjema koji tra`e zla gospodaru mojemu.

25:27 Evo dar {to je donijela slu{kinja gospodaru svojemu, da se da momcima koji idu za gospodarom mojim.

25:28 Oprosti slu{kinji svojoj krivicu; jer }e Gospod zacijelo na~initi tvrdu ku}u Gospodaru mojemu; jer ratove Gospodnje vodi gospodar moj i nije se na{lo zlo na tebi nikad tvoga vijeka.

25:29 I da ustane ~ovjek da te goni i tra`i du{u tvoju, du{a }e gospodara mojega biti vezana u sve`nju `ivijeh kod Gospoda Boga tvogega, a du{e }e neprijatelja tvojih baciti kao iz pra}e.

25:30 I kad Gospod u~ini gospodaru mojemu svako dobro koje ti je obrekao, i postavi te vo|em Izrailju,

25:31 Ne}e ti biti spoticanja ni sablazni srcu gospodaru mojega da je prolio krv ni za {to i da se sam osvetio gospodar moj. I kad u~ini Gospod dobro Gospodaru mojemu, opomenu}e{ se slu{kinje svoje.

25:32 Tada re~e David Avigeji: da je blagosloven Gospod Bog Izrailjev, koji te danas posla meni na susret!

25:33 I da su blagoslovene rije~i tvoje, i ti da si blagoslovena, koja me odvratila danas da ne idem na krv i osvetim se svojom rukom.

25:34 Doista, tako `iv bio Gospod Bog Izrailjev, koji mi ne dade da ti u~inim zlo, da mi nijesi br`e iza{la na susret, ne bi ostalo Navalu do zore ni ono {to uza zid mokri.

25:35 I primi David iz ruke njezine {to mu bje{e donijela, i re~e joj: idi s mirom ku}i svojoj; eto, poslu{ah te, i pogledah na te.

25:36 Potom se Avigeja vrati k Navalu; a gle, kod njega gozba u ku}i, kao carska gozba, i srce Navalu bje{e veselo, i bija{e pijan vrlo. Zato mu ona ne re~e ni{ta do jutra.

25:37 A ujutru kad se Naval otrijezni, kaza mu `ena sve ovo; a u njemu obamrije srce njegovo, i on posta kao kamen.

25:38 A kad pro|e do deset dana, udari Gospod Naval, te umrije.

25:39 A kad David ~u da je umro Naval, re~e: da je blagosloven Gospod, koji osveti sramotu moju od Navala, i zadr`a slugu svojega oda zla, a obrati Gospod Navalu na glavu zlo}u njegovu. Potom posla David i poru~i Avigeji da }e je uzeti za `enu.

25:40 I sluge Davidove do|o{e k Avigeji na Karmil, i reko{e joj govore}i: David nas posla k tebi da te uzme za `enu.

25:41 A ona usta i pokloni se licem do zemlje, i re~e: evo slu{kinje tvoje, da slu`i i da pere noge slugama gospodaru svojega.

25:42 Potom br`e usta Avigeja, i sjede na magarca, i pet djevojaka njezinijeh po|e za njom, i otide za poslanicima Davidovijem, i posta mu `ena.

25:43 A David uze i Ahinoamu iz Jezraela: i obje mu behu `ene.

25:44 Jer Saul dade Mihalu k}er svoju, `enu Davidovu, Faltiju sinu Laisovu iz Galima.

GLAVA 26

Opet do|o{e Zifeji k Saulu u Gavaju govore}i: ne krije li se David na brdu Eheli prema Gesimonu?

26:2 A Saul se podi`e i si|e u pustinju Zifsku, i s njim tri tisu}e ljudi izabranijeh iz Izrailja, da tra`i Davida u pustinji Zifskoj.

26:3 I stade Saul u oko na brdu Eheli prema Gesimonu kraj puta; a David osta u pustinji, i opazi da Saul ide za njim u pustinju.

26:4 I posla David uhode, i od njih dozna zacijelo da je do{ao Saul.

26:5 Tada se podi`e David i do|e na mjesto gdje Saul bija{e s vojskom. I David vidje mjesto gdje spava{e Saul i Avenir sin Nirov vojvoda njegov; a spava{e Saul me|u kolima a narod le`a{e oko njega.

26:6 I David progovori i re~e Ahimelehu Hetejinu i Avisaju sinu Serujinu bratu Joavovu: ko }e si}i sa mnom k Saulu u oko? A Avisaj odgovori: ja }u si}i s tobom.

26:7 I tako David i Avisaj do|o{e no}u k narodu; a gle, Saul le`a{e i spava{e izme|u kola, i koplje mu bje{e ~elo glave pobodeno u zemlju; Avenir pak i narod le`ahu oko njega.

26:8 Tada re~e Avisaj Davidu: danas ti dade Bog neprijatelja tvogega u ruke; zato sada da ga probodem kopljem za zemlju jedanput, ne}u vi{e.

26:9 A David re~e Avisaju: nemoj ga ubiti; jer ko }e podignuti ruku svoju na pomazanika Gospodnjega i biti prav?

26:10 Jo{ re~e David: tako `iv bio Gospod, Gospod }e ga ubiti, ili }e do}i dan njegov da umre, ili }e iza}i u boj i poginuti.

26:11 Ne dao mi Bog da dignem ruku svoju na pomazanika Gospodnjega! Nego uzmi sada koplje {to mu je ~elo glave i ~a{u za vodu, pa da idemo.

26:12 I David uze koplje i ~a{u za vodu, {to bje{e ~elo glave Saulu, i otido{e; i niko ih ne vidje i ne osjeti, niti se koji probudi, nego svi spavahu; jer bje{e napao na njih tvrd san od Gospoda.

26:13 I David pre{av na drugu stranu stade nar-vrh brda izdaleka; i bje{e izme|u njih mnogo mje-sta.

26:14 I stade David vikati narod i Avenira sina Nirova govore{i: {to se ne odziva{, Avenire? A Avenir se odazva i re~e: koji si ti {to vi~e{ cara?

26:15 A David re~e Aveniru: nijesi li ti junak? i ko je kao ti u Izrailju? za{to nijesi ~uvao cara go-spodara svojega? Jer je i{ao jedan iz naroda da ubi-je gospodara tvojega.

26:16 Nijesi dobro radio. Tako da je `iv Go-spod, zaslu`ili ste smrt {to nijeste ~uvali gospodara svojega, pomazanika Gospodnjega. Eto, gledaj, gdje je koplje carevo i ~a{a za vodu {to mu bje{e ~elo glave?

26:17 Tada Saul pozna glas Davidov, i re~e: je li to tvoj glas, sine Davide? A David re~e: moj je glas, care gospodaru!

26:18 Jo{ re~e: za{to gospodar moj goni slugu svojega? jer {ta sam u~inio? i kako je zlo u ruci mojoj?

26:19 Zato sada care gospodaru moj, poslu{aj ri-je-i sluge svojega. Ako te Gospod dra`i na mene, neka mu je ugodan prinos tvoj; ako li sinovi ~ovje~iji, prokleti su pred Gospodom, jer me izagna{e danas da se ne dr`im na{ljedstva Gospodnjega, i reko{e: idi, slu`i tu|im bogovima.

26:20 Ali sada da ne padne krv moja na zemlju daleko od o~iju Gospodnjih; jer car Izrailjev izide da tra`i buhu jednu, kao kad ko goni jarebicu po planini.

26:21 Tada re~e Saul: zgrije{io sam; vrati se, si-ne Davide, ne}u ti otsele ~initi zla, kad ti danas draga bi du{a moja; evo, ludo sam radio i pogrije-}io sam veoma.

26:22 A David odgovori i re~e: evo koplja care-va; neka do|e koji od momaka i neka ga uzme.

26:23 A Gospod }e platiti svakome po pravdi njegovoj i po vjeri njegovoj. Jer te bje{e predao Gospod danas u ruke moje, ali ne htjeh dignuti ru-ke svoje na pomazanika Gospodnjega.

26:24 I zato, evo, kako je danas meni draga bila du{a tvoja, tako neka bude draga moja du{a pred Gospodom, i neka me izbavi iz svake nevolje.

26:25 A Saul re~e Davidu: da si blagosloven, si-ne moj Davide! izvr{i}e{ i nadvlada}e{. Tada Da-vid otide svojim putem, a Saul se vrati u svoje mjesto.

GLAVA 27

Ali David re~e u srcu svojem: poginu}u kad-god od ruke Saulove; nema bolje za me nego da pobjegnem u zemlju Filistejsku, te }e me se Sa-ul okaniti i ne}e me vi{e tra`iti po krajevima Izrai-ljevijem; tako }u se izbaviti iz ruku njegovijeh.

27:2 Tada se podi`e David i otide sa {est stotina ljudi koji bijahu s njim k Ahisu sinu Moahovu caru Gatskom.

27:3 I osta David kod Ahisa u Gatu i ljudi nje-govi, svaki sa svojom porodicom, David sa dvije `ene svoje, Ahinoamom iz Jezraela i Avigejom iz Karmila `enom Navalovom.

27:4 I kad javi{e Saulu da je David utekao u Gat, presta ga tra`iti.

27:5 A David re~e Ahisu: ako sam na{ao milost pred tobom, neka mi dadu mjesto u kom gradu ove zemlje, da sjedim ondje, jer za{to da sjedi sluga tvoj s tobom u carskom gradu?

27:6 I dade mu Ahis onoga dana Siklag. Zato Si-klag pripada carevima Judinijem do dana{njega da-na.

27:7 I osta David u zemlji Filistejskoj godinu i ~etiri mjeseca.

27:8 I izla`a{e David sa svojim ljudima, i udara{e na Gesureje i Gerzeje i na Amalike; jer ti narodi `ivljahu od starine u onoj zemlji od Sura pa do ze-mlje Misirske.

27:9 I pusto{a}e David onu zemlju ne ostavljaju}i u `ivotu ni ~ovjeka ni `ene, i otima{e} ovce i volove i magarce i kamile i ruho, i vra}aju}i se dola`a{e} k Ahisu.

27:10 I Ahis pita{e}: gdje ste danas udarali? A David govora{e}: na ju`nu stranu Judinu, i na ju`nu stranu Jerameilsku, i na ju`nu stranu Kenejsku.

27:11 Ali ne ostavlja{e} David u `ivotu ni ~ovjeka ni `ene da dovede u Gat govore}i: da nas ne tu`e govore}i: tako je uradio David. I taki mu bija{e} obi-aj za sve vrijeme dokle bija{e} u zemlji Filistejskoj.

27:12 I Ahis vjerova{e} Davidu, i govora{e}: ba{ se omrazio s narodom svojim Izrailjem; zato }e mi biti sluga dovijeka.

GLAVA 28

I u ono vrijeme skupi{e} Filisteji vojsku svoju da zavoj{te} na Izrailja; i re-e Ahis Davidu: znaj da }e{ i}i sa mnom na vojsku ti i tvoji ljudi.

28:2 A David re-e Ahisu: sad }e{ vidjeti {ta }e u~initi tvoj sluga. A Ahis re-e Davidu: zato }u te postaviti da si ~uvar glave moje svagda.

28:3 A Samuilo bija{e} umro, i plaka za njim sav Izrailj, i pogrebo{e} ga u Rami, u njegovu gradu. I Saul bija{e} istrijebio iz zemlje gatare i vra~are.

28:4 I Filisteji skupiv{i} se do|o{e} i stado{e} u oko kod Sunima; skupi i Saul sve Izrailjce, i stado{e} u oko kod Gelvuje.

28:5 Saul pak vide}i vojsku Filistejsku upla{i} se, i srce mu uzdrhta veoma.

28:6 I upita Saul Gospoda, ali mu Gospod ne odgovori ni u snu ni preko Urima, ni preko proroka.

28:7 I Saul re-e slugama svojim: tra`ite mi `enu s duhom vra~arskim, da otidem k njoj i upitam je. A sluge mu reko{e}: evo u Endoru ima `ena u kojoj je duh vra~arski.

28:8 Tada se Saul preru{i} obukav druge haljine, i otide sa dva ~ovjeka, i do|e k onoj `eni no}u; i on joj re-e: hajde vra~aj mi duhom vra~arskim, i dozovi mi onoga koga ti ka`em.

28:9 Ali mu `ena re-e: ta ti zna{ {ta je u~inio Saul i kako je istrijebio iz zemlje gatare i vra~are; za{to dakle me}e{ zamku du{i} mojoj da me ubije{?

28:10 A Saul joj se zakle Gospodom govore}i: tako `iv bio Gospod! ne}e ti biti ni{ta za to.

28:11 Tada re-e `ena: koga da ti dozovem? A on re-e: Samuila mi dozovi.

28:12 A kad `ena vidje Samuila, povika iza glasa, i re-e `ena Saulu govore}i: za{to si me prevario? ta ti si Saul.

28:13 A car joj re-e: ne boj se; nego {ta si vidjela? A `ena re-e Saulu: bogove sam vidjela gdje izlaze iz zemlje.

28:14 On joj opet re-e: kakav je? Ona mu re-e: star ~ovjek izlazi ogrnut pla{tem. Tada razumje Saul da je Samuilo, i savi se licem do zemlje i pokloni se.

28:15 A Samuilo re-e Saulu: za{to si me uznemirio i izazvao? Odgovori Saul: u nevolji sam velikoj, jer Filisteji zavoj{ti{e} na me, a Bog je otstupio od mene, i ne odgovori mi vi{e ni preko proroka ni u snu, zato pozvah tebe da mi ka`e{ {ta }u ~initi.

28:16 A Samuilo re-e: pa {to mene pita{, kad je Gospod otstupio od tebe i postao ti neprijatelj?

28:17 Gospod je u~inio kako je kazao preko mene; jer je Gospod istrgao carstvo iz tvoje ruke i dao ga bli`njemu tvojemu Davidu;

28:18 Jer nijesi poslu{ao glasa Gospodnjega, niti si izvr{io `estoka gnjeva njegova na Amaliku; zato ti je danas Gospod to u~inio.

28:19 I Gospod }e predati i Izrailja s tobom u ruke Filistejima; te }e{ sjutra ti i sinovi tvoji biti kod mene; i oko Izrailjski preda}e Gospod u ruke Filistejima.

28:20 A Saul ujedanput pade na zemlju koliko je dug, jer se vrlo upla{i} od rije~i Samuilovijeh, i ne bje{e snage u njemu, jer ne bje{e ni{ta jeo vas dan i svu no}.

28:21 Tada `ena pristupi k Saulu, i vide}i ga vrlo upla{ena re-e mu: evo, slu{kinja te je tvoja poslu{ala, i nijesam za `ivot svoj marila da bih te poslu{ala {to si mi kazao.

28:22 Nego sada i ti poslu{aj {ta }e ti slu{kinja tvoja kazati: postavi}u ti malo hljeba, te jedi da se okrijepi{ da se mo`e{ vratiti svojim putem.

28:23 A on ne htje, i re~e: ne}u jesti. Ali navali{e na nj sluge njegove i `ena, te ih poslu{a, i ustav{i sa zemlje sjede na postelju.

28:24 A `ena ima{e kod ku}e tele ugojeno, i br`e ga zakla, i uze bra{na te umijesi i ispe~e hljebove prijesne.

28:25 Potom postavi Saulu i slugama njegovijem, te jedo{e. A poslije usta{e i otido{e iste no}i.

GLAVA 29

A Filisteji skupi{e svu vojsku svoju kod Afe-ka, a Izrailj stade u oko kod izvora u Jezraelu.

29:2 I knezovi Filistejski i |ahu sa stotinama i tisu}ama; a David i njegovi ljudi i |ahu najposlije s Ahisom.

29:3 I reko{e knezovi Filistejski: {to }e ti Jevreji? A Ahis re~e knezovima Filistejskim: nije li ovo David sluga cara Izrailjskoga Saula, koji je kod mene toliko vremena, toliko godina, i ne na|oh na njemu ni{ta otkako je dobjegao do ovoga dana?

29:4 Ali se rasrdi{e na nj knezovi Filistejski i reko{e mu knezovi Filistejski: po{lji natrag toga ~ovjeka, neka se vrati u svoje mjesto gdje si ga postavio, i neka ne ide s nama u boj, da se ne okrene na nas u boju; jer ~im bi se opet umilio gospodaru svojemu ako ne glavama ovijeh ljudi?

29:5 Nije li to David o kojem se pjevalo igraju}i i govorilo: zgubi Saul svoju tisu}u, ali David svojih deset tisu}a?

29:6 Tada Ahis dozva Davida, i re~e mu: tako bio `iv Gospod, ti si po{ten, i milo mi je da hodi{ sa mnom u boj; jer ne na|oh nikakoga zla na tebi otkako si do{ao do ovoga dana; ali nijesi po volji knezovima.

29:7 Nego vrati se i idi s mirom da ne u~ini{ {to to ne bi bilo milo knezovima Filistejskim.

29:8 A David re~e Ahisu: Ali {ta sam u~inio? {ta li si na{ao na sluzi svojem otkako sam kod tebe

do ovoga dana, da ne idem da se bijem s neprijateljima gospodara svojega cara?

29:9 A Ahis odgovaraju}i re~e Davidu: znam; doista si mi mio kao an|eo Bo`ji; ali knezovi Filistejski reko{e: neka ne ide s nama u boj.

29:10 Nego ustani sjutra rano sa slugama gospodara svojega koje su do{le s tobom; ustanite rano ~im svane, pa idite.

29:11 I urani David i ljudi njegovi, i otide rano, i vrati se u zemlju Filistejsku; a Filisteji otido{e u Jezrael.

GLAVA 30

I tre}i dan do|e David sa svojim ljudima u Siklag, a Amalici bijahu udarili na ju`nu stranu i na Siklag, i razvalili Siklag i ognjem ga spalili.

30:2 I bjehu zarobili `enskinje koje bje{e ondje, i malo i veliko; ali ne bjehu ubili nikoga, nego ih bjehu odveli i oti{li svojim putem.

30:3 I kad David do|e sa svojim ljudima u grad, a to grad spaljen ognjem, i `ene njihove i sinovi i k}eri njihove zarobljene.

30:4 I podi`e David i narod koji bija{e s njim glas svoj, i plaka{e dokle ve} ne mogo{e plakati.

30:5 I obje `ene Davidove zarobi{e se, Ahinoama iz Jezraela i Avigeja iz Karmila `ena Navalova.

30:6 I David bje{e na mucu velikoj, jer narod govora{e da ga zaspu kamenjem; jer `alostan bje{e sav narod, svaki za sinovima svojim i za k}erima svojim; ali se David ohrabri u Gospodu Bogu svojem.

30:7 I re~e David Avijataru sve{teniku sinu Ahimelehovu: uzmi ople}ak za me. I uze Avijatar ople}ak za Davida.

30:8 I upita David Gospoda govore}i: ho}u li potjerati tu ~etu? ho}u li je stignuti? A Gospod mu re~e: potjeraj, jer }e{ zacijelo stignuti i izbavi}e{.

30:9 I po|e David sa {est stotina ljudi {to bijahu s njim, i do|o{e do potoka Vosora; i ondje osta{e jedni.

30:10 A David sa ~etiri stotine ljudi potjera dalje, a dvjesta ljudi osta, koji susta{e te ne moga{e prije}i preko potoka Vosora.

30:11 I na|o{e jednoga Misirca u polju, i dove{e ga k Davidu, i dado{e mu hljeba da jede i vode da pije,

30:12 I dado{e mu grudu smokava i dva grozda suha. I pojedav{i oporavi se, jer tri dana i tri no}i ne bje{e ni{ta jeo niti vode pio.

30:13 Tada mu re~e David: ~iji si ti? i odakle si? A on re~e: ja sam rodod Misirac, sluga jednoga Amalika, a gospodar me ostavi, jer se razboljeh prije tri dana.

30:14 Udarismo na ju`nu stranu Heretejsku i na Judinu i na ju`nu stranu Halevovu, i Siklag spalismo ognjem.

30:15 A David mu re~e: bi li me mogao odvesti k toj ~eti? A on re~e: zakuni mi se Bogom da me ne}e{ pogubiti ni izdati u ruke mojemu gospodaru, pa }u te odvesti k toj ~eti.

30:16 I odvede ga; i gle, oni se bijahu ra{irili po svoj zemlji onoj jedu}i i piju}i i vesele}i se velikim plijenom koji zaplijeni{e iz zemlje Filistejske i iz zemlje Judine.

30:17 I David ih bi od ve~era do ve~era drugoga dana, te niko ne ute~e, osim ~etiri stotine mladi}a, koji sjedav{i na kamile pobjego{e.

30:18 I tako izbavi David sve {to bijahu uzeli Amalici, i obje `ene svoje izbavi David.

30:19 I ni{ta ne izgubi{e, ni malo ni veliko, ni sinove ni k}eri, ni {to od plijena i od svega {to im bijahu uzeli; sve povrati David.

30:20 Tako|er uze David i ostale sve ovce i volove, koje gone}i pred svojom stokom govorahu: ovo je plijen Davidov.

30:21 I kad se vrati David k onijem dvjesta ljudi koji bjehu sustali te ne moga{e i}i za Davidom, i koje ostavi na potoku Vosoru, izido{e na susret Davidu i narodu koji bija{e s njim. I David pristupiv{i k narodu pozdravi ih.

30:22 Tada progovori{e svi zli i nevaljali ljudi izme|u onijeh koji su i{li s Davidom, i reko{e: {to nijesu i{li s nama, zato da im ne damo od plijena

koji izbavimo, nego svaki `enu svoju i sinove svoje neka uzmu, pa nek idu.

30:23 Ali David re~e: nemojte tako ~initi, bra}o moja, s onijem {to nam je dao Gospod koji nas je sa~uvao i dao nam u ruke ~etu koja bje{e iza{la na nas.

30:24 I ko }e vas poslu{ati u tome? jer kakav je dio onome koji ide u boj taki je i onome koji ostane kod prtljaga; jednako treba da podijele.

30:25 Tako bi od toga dana unapredak, i to postauredba i zakon u Izrailju do danas.

30:26 I kad do|e David u Siklag, posla on plijena starje{inama Judinijem, prijateljima svojim, govore}i: evo vam dar od plijena neprijatelja Gospodnjih;

30:27 Onima u Vetilju, i onima u Ramotu na jugu, i onima u Jatiru,

30:28 I onima u Aroiru, i onima u Sifmotu, i onima u Estemoji,

30:29 I onima u Rahalu, i onima u gradovima Jerameilskim, i onima u gradovima Kenejskim,

30:30 I onima u Ormi, i onima u Hor-Asanu, i onima u Atahu,

30:31 I onima u Hevronu i po svijem mjestima u koja je dolazio David s ljudima svojim.

GLAVA 31

A Filisteji se pobi{e s Izrailjcima, i pobjego{e Izrailjci ispred Filisteja, i padahu mrtvi na gori Gelvuji.

31:2 I stigo{e Filisteji Saula i sinove njegove; i pogubi{e Filisteji Jonatana i Avinadava i Melhi-Suva, sinove Saulove.

31:3 I boj posta `e{i oko Saula, i na|o{e ga strijelci, i on se vrlo upla{i od strijelaca.

31:4 I re~e Saul momku koji mu no{a{e oru`je: izvadi ma~ svoj i probodi me, da ne do|u ti neobrezani i probodu me i narugaju mi se. Ali ne htje momak {to mu no{a{e oru`je, jer ga bje{e vrlo strah. Tada Saul uze ma~, i baci se na nj.

31:5 A kad momak koji no{a{e oru`je vidje Saula mrtva, baci se i on na svoj ma~ i umrije s njim.

31:6 Tako pogibe Saul i tri sina njegova i momak koji mu no{a{e oru`je i svi ljudi njegovi zajedno onoga dana.

31:7 A Izrailjci koji bijahu s ovu stranu potoka i s ovu stranu Jordana kad vidje{e gdje Izrailjci pobjego{e i gdje pogibe Saul i njegovi sinovi, ostavi{e gradove i pobjego{e, te do|o{e Filisteji i osta{e u njima.

31:8 A sjutradan do|o{e Filisteji da svla~e mrtve; i na|o{e Saula i tri sina njegova gdje le`e na gori Gelvuji.

31:9 I otsjeko{e mu glavu, i skido{e oru`je s njega, i posla{e u zemlju Filistejsku na sve strane da se objavi u ku}i njihovijeh la`nijeh bogova i po narodu.

31:10 I ostavi{e oru`je njegovo u ku}i Astarotinoj, a tijelo njegovo objesi{e na zid Vet-sanski.

31:11 A ~u{e stanovnici u Javisu Galadovu {ta u~ini{e Filisteji od Saula.

31:12 I podigo{e se svi ljudi hrabri, i i{av{i svuno} skido{e tijelo Saulovo i tjelesa sinova njegovijeh sa zida Vet-sanskoga, pa se vrati{e u Javis, i ondje ih spali{e.

31:13 I uze{e kosti njihove i pogrebo{e ih pod drvetom u Javisu, i posti{e sedam dana.